



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 01.08.2003
KOM(2003) 453 endelig

2003/0172 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende
produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF**

(Forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Dette er et forslag til et rammedirektiv, som vil blive fulgt op af gennemførelsesforanstaltninger, hvori der fastsættes krav til miljøvenligt design, og som vedtages af Kommissionen bistået af et forskriftsudvalg. Hver gennemførelsesforanstaltning vil blive sendt til høring, og der vil blive udarbejdet en begrundelse og en konsekvensanalyse. I nærværende tekst gøres der rede for baggrunden for og begreberne i rammedirektivet og for behovet for at udarbejde et sådant.

2. MÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

2.1. Krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter: baggrund

Det er almindeligt anerkendt, at fremstilling, distribution, anvendelse og bortskaffelse af energiforbrugende produkter medfører en hel række væsentlige miljøpåvirkninger, f.eks. klimaændringer som følge af energiforbruget, forbrug af råvarer og naturressourcer som f.eks. vand, affaldsproduktion og udslip af farlige stoffer til miljøet.

Det skønnes, at over 80 % af alle produktrelaterede miljøpåvirkninger bestemmes i produktdesignfasen¹. At integrere miljøhensyn så tidligt som muligt i produktudviklingsprocessen er derfor den mest effektive måde at gennemføre ændringer og forbedringer af produkterne på.

Det forventes, at der på baggrund af energiforbrugende produkters store udbredelse og kraftige miljøpåvirkninger og den stigende opmærksomhed i befolkningen om miljøspørgsmål i stigende grad vil blive sat fokus på sådanne produkters miljøaspekter og -egenskaber. Det er vigtigt at undgå en opsplnitning af markedet som følge af forskellige nationale krav til disse produkters miljøaspekter. Det forekommer derfor nødvendigt at skabe en sammenhængende, harmoniseret fællesskabsramme, der kan rumme disse krav til miljøvenligt design.

2.2. Mål

Nærværende forslag har til formål at skabe en omfattende og sammenhængende lovgivningsmæssig ramme for krav til miljømæssigt design med henblik på:

- at sikre den frie bevægelighed for energiforbrugende produkter i EU
- at forbedre disse produkters miljøegenskaber og dermed beskytte miljøet
- at bidrage til energiforsyningsikkerheden og forbedre EU's konkurrenceevne
- at varetage både industriens og forbrugernes interesser.

¹ "How to do EcoDesign? A guide for environmentally and economically sound design", udgivet af den tyske miljøstyrelse, Verlag form, 2000.

Forslaget er derfor helt i overensstemmelse med princippet om at fremme bæredygtig udvikling og er samtidig et konkret eksempel på integrering af miljøaspekter i andre EU-politikker.

Disse forskellige overvejelser - miljø- og energimæssige målsætninger i kombination med hensynet til det indre marked og konkurrenceevnen - er baggrunden for udarbejdelsen af krav til miljøvenligt design af produkter som beskrevet i det følgende.

2.3. Anvendelsesområde

Det foreslåede rammedirektiv finder i princippet anvendelse på ethvert produkt, der anvender energi for at kunne udfylde den funktion, som det er designet, fremstillet og markedsført til. Alle energikilder er omfattet, selv om sandsynligvis kun de, der anvender elektricitet eller fast, flydende eller luftformigt brændsel, vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger.

Der er tale om et meget bredt anvendelsesområde. I praksis fastsættes der imidlertid i rammedirektivet kriterier for udvælgelse af de produkter, som kan omfattes af gennemførelsesforanstaltninger.

Nogle af de berørte parter har udtrykt ønske om, at forslaget skulle indeholde en liste over de produkter, der først og fremmest skulle omfattes af gennemførelsesforanstaltninger, samt frister for iværksættelse af de forskellige aktiviteter. Dette ville imidlertid være vanskeligt, ikke mindst fordi prioriteringerne inden for miljøpolitik og andre politikker ændrer sig med tiden. Det kunne også risikere at virke imod hensigten ved at begrænse incitamentet for de industrisektorer, som ikke står øverst på listen. Ved anvendelsen af rammedirektivet må der ikke opstå en udvikling, som kan begrænse nogle af de væsentligste fordele ved det, nemlig fleksibilitet, hurtig beslutningstagning og incitamenter til selvregulering (jf. også punkt 5.1 og 5.2 i denne begrundelse). Nogle af de berørte parter stillede også spørgsmålstegn ved, om der i Kommissionen er tilstrækkeligt med ressourcer til at udarbejde og overvåge det potentielt store antal gennemførelsesforanstaltninger. Det skal her understreges, at Kommissionen ikke kan og heller ikke bør udarbejde et stort antal gennemførelsesforanstaltninger, men snarere et begrænset antal i velbegrundede tilfælde, der udvælges i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i rammedirektivet.

I stedet for at forsøge at definere et begrænset anvendelsesområde foreslås det, at der i rammedirektivet fastsættes kriterier for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger (jf. artikel 12). F.eks. vil et produkt kun blive udvalgt, hvis det tegner sig for et væsentligt salgsvolumen på EU's marked og har en væsentlig miljøpåvirkning på europæisk plan. Dette er fuldt ud i overensstemmelse med de betingelser og metodologier, der er skitseret i EU's miljømærkningsordning². Et andet kriterium er forbedringspotentialer, som ikke forventes at medføre urimelige omkostninger, og hvor der kan tages hensyn både til den eksisterende lovgivning og frivillige initiativer fra industriens side. Yderligere aspekter (produktgenskaber,

² Kommissionens beslutning af 21.12.2001 om en arbejdsplan for EF-miljømærket (EFT L 7 af 11.1.2002, s. 28).

sikkerhed og sundhed, konsekvenser for forbrugerne, fabrikanternes konkurrenceevne) indgår i analysen.

Anvendelsesområdet omfatter også *dele*, som skal anvendes i energiforbrugende produkter, og som markedsføres som særskilte dele til slutbrugere, og hvis miljøegenskaber kan vurderes uafhængigt. Begge betingelser skal være opfyldt. Selv om en del, f.eks. en modstand eller en kondensator, kan sælges direkte til en kunde, kan en række vigtige miljømæssige aspekter imidlertid afhænge af, hvordan denne del anvendes i det færdige produkt. I så fald er en uafhængig analyse af delens miljøegenskaber hverken mulig eller rimelig; under alle omstændigheder gælder kriteriet i artikel 12. Delen kan imidlertid også falde ind under artikel 10, og det betyder, at fabrikanten af udstyret skal have tilstrækkelige grundlæggende oplysninger (f.eks. om materialesammensætning, energiforbrug osv.) stillet til rådighed, hvis dette er nødvendigt for at fastlægge den økologiske profil. Det skal understreges, at **medmindre der vedtages gennemførelsesforanstaltninger, indebærer rammedirektivet ikke nogen juridiske forpligtelser for fabrikanterne.**

Det foreslås at udelukke køretøjer fra anvendelsesområdet, da det allerede er meget bredt, og også fordi motorkøretøjer allerede er omfattet af et stort antal lovgivningsmæssige og frivillige foranstaltninger (f.eks. detaljerede forskrifter for design, frivillig aftale om CO₂-emissioner).

Gennemførelsen af nærværende direktiv kommer til at bidrage til at integrere livscyklustankegangen, som er et af de grundlæggende principper i al integreret produktpolitik³, i produktdesignet. Erfaringerne med gennemførelsen af direktivet vil bidrage til, at man kan bedømme, om det vil være fornuftigt at udarbejde lignende parallelle rammedirektiver for andre produkter eller generelle forpligtelser for fabrikanterne til at anvende miljøvenligt design. Disse aktiviteter vil blive fulgt op i forbindelse med meddelelsen om integreret produktpolitik.

3. BEGRUNDELSE FOR HANDLING PÅ EU-NIVEAU

3.1. Politisk baggrund

Bæredygtig udvikling er et af EU's vigtigste politiske mål. I henhold til EF-traktatens artikel 2 har Fællesskabet til opgave at fremme en bæredygtig udvikling af økonomien. I henhold til EF-traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling. På Det Europæiske Råds møde i Cardiff i 1998 bekræftede man behovet for at integrere miljøhensyn i de andre politikker, og i december 1999 understregede Det Europæiske Råd i Helsingfors de tre dimensioner af bæredygtighed, nemlig den økonomiske, den sociale og den miljømæssige.

3.1.1. Når der fastsættes krav for energiforbrugende produkter, som der er en samhandel med inden for EU, har det stor betydning for **det indre marked**. Der er mange eksempler på, at der på nationalt niveau er vedtaget eller planlagt foranstaltninger vedrørende anvendelse af stoffer, som er farlige for eller på anden måde påvirker

³ KOM(2001) 68.

miljøet. EU har i den forbindelse vedtaget harmoniserede regler for anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, og sådant udstyr er omfattet af nærværende forslag. Lignende problemer har vist sig vedrørende kravene til en række produkters energieffektivitet. Da der er så mange miljømæssige aspekter forbundet med energiforbrugende produkter, og da miljøhensyn i stigende grad indarbejdes i politikken på andre områder, bør der skabes en sammenhængende og omfattende ramme for harmonisering af krav til miljøvenligt design på EU-plan, hvorved man forhindrer, at der opstår handelshindringer. En sådan ramme vil forbedre gennemsigtigheden, når produktrelaterede miljøhensyn integreres i skattepolitikken og politikken for offentlige indkøb.

- 3.1.2. Et andet vigtigt bidrag til bæredygtig udvikling ligger i **energiforsyningsikkerheden**. I sin grønbog "På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed"⁴ har Kommissionen påpeget, at EU's voksende behov for energiforsyninger til en rimelig pris vil gøre det mere og mere afhængigt af energi udefra. Udvidelsen af EU vil gøre denne tendens endnu stærkere. Da EU har meget begrænsede muligheder for at påvirke energiforsyningsituationen, er det vigtigt, at EU kan gribe ind på efterspørgselsiden, ikke ved at begrænse de økonomiske aktiviteter, men ved at sørge for, at energien i videst muligt omfang bliver anvendt effektivt.

En nedsættelse af produkternes energiforbrug bidrager til:

- energiforsyningsikkerheden: effektiv energianvendelse begrænser afhængigheden af energi
- konkurrenceevnen: effektiv energianvendelse kan forbedre konkurrenceevnen hos industri- og handelssektoren i EU, da der vil blive anvendt mindre energi til en given produktion; værdien af den sparede energi kan i løbet af nogle få år opveje omkostningerne ved at indføre bedre energieffektivitet
- beskyttelse af miljøet: med det europæiske klimaændringsprogram har man understreget det store besparelspotentiale, der ligger i at forbedre produkters energieffektivitet, idet disse tegner sig for omkring 30 % af den samlede anvendelse af primærenergi og omkring 40 % af CO₂-emissionerne til atmosfæren. En begrænsning af energiforbrugende produkters energiforbrug kan i høj grad bidrage til EU's bestræbelser på at opfylde Kyoto-målet for 2012 vedrørende begrænsning af drivhusgasserne. Dette bliver endnu mere vigtigt i perioden efter 2012, hvor der i henhold til EU's sjette miljøhandlingsprogram skal ske en nedbringelse på 20-40 % inden 2020.

Ved fastsættelsen af energieffektivitetskrav og alle andre krav til miljøvenligt design følges imidlertid det princip for integreret produktpolitik, at miljøpåvirkninger ikke bare må overføres fra den ene livscyklusfase til den næste. Derfor er energieffektivitetskrav integreret i denne overordnede ramme.

- 3.1.3. I forsøget på at skabe en bæredygtig udvikling af hensyn til kommende generationer er det et af de vigtigste mål at begrænse produkternes **miljøskadelige virkninger**. Da produkterne har så mange miljømæssige aspekter, er der imidlertid risiko for, at der i

⁴ KOM(2000) 769 af 29.11.2000.

politikken inden for de enkelte sektorer fokuseres på særlige aspekter eller faser af produkternes livscyklus til skade for de øvrige, og det kan give anledning til modsigende og uhensigtsmæssig lovgivning. Denne situation kan man undgå ved at anvende integreret produktpolitik. Det er en strategi, som er blevet fastlagt i ovennævnte grønbog om integreret produktpolitik, og den er yderligere udbygget i meddelelsen om emnet⁵. I den integrerede produktpolitik forsøger man at begrænse samtlige produkters og tjenesteydelsers miljøpåvirkninger igennem hele deres livscyklus. Den er baseret på livscyklustankegang, inddragelse af de berørte parter, løbende forbedring af produkterne og anvendelse af en hel række forskellige politiske instrumenter, herunder foranstaltninger til fremme af miljøvenligt design.

I bestræbelserne på at skabe en bæredygtig verden for de kommende generationer bør man imidlertid ikke se bort fra de nuværende generationers behov. Når der fastsættes krav til miljøvenligt design af produkter, bør der derfor også tages hensyn til de socioøkonomiske vilkår.

Formålet med nærværende forslag er derfor at skabe rammerne for en forbedring af energiforbrugende produkters miljøegenskaber. Gennem sikring af de frie varebevægelser inden for EU og forbedring af industriens konkurrenceevne skal de økonomiske rammebetingelser for denne vigtige aktivitetssektor samtidig forbedres. Forslaget er derfor helt på linje med kravene om fremme af bæredygtig udvikling og er samtidig et konkret eksempel på integrering af miljøaspekter i andre af EU's politikker og gennemførelse af integreret produktpolitik på et bredt produktområde.

4. SUBSIDIARITET

Mange fabrikanter har bestræbt sig ihærdigt på at begrænse deres produkters miljøpåvirkning, men tusindvis af nye produkter med dårlige miljøegenskaber bliver fortsat markedsført i EU, selv om det kun ville koste lidt eller slet intet at forbedre dem.

Målene med dette forslag er at begrænse miljøpåvirkningerne fra energiforbrugende produkter, samtidig med at forsyningssikkerheden og det indre marked for disse produkter bibeholdes. Miljøbeskyttelse og de frie varebevægelser hører under medlemsstaternes og EU's fælles ansvarsområde, og det er derfor berettiget at tage et lovgivningsmæssigt initiativ på EU-plan. Begge disse spørgsmål er desuden af grænseoverskridende karakter, og målene kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men bedre gennemføres på EU-plan. Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5.

En række undersøgelser har vist, at regulering er fremmede for miljøvenligt design⁶, specielt blandt SMV'er⁷. Det er nødvendigt med lovgivningsmæssige foranstaltninger for at tilskynde fabrikanterne til at lade miljøhensyn indgå i designprocessen. Selv i større virksomheder er det ofte problematisk at få udbredt og gennemført

⁵ KOM(2003) 302 af 18.6.2003.

⁶ Undersøgelse gennemført af ESTO/IPTS: "Eco-design: European state of the art", s. 39.

⁷ Det Europæiske Observationscenter for SMV, 2002, nr. 4: "European SMEs and social and environmental responsibility", s. 40, fås på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/enterprise/enterprise_policy/analysis/doc/smes_observatory_2002_report4_en.pdf

miljøvenligt design i de forskellige afdelinger⁸. Desuden må man tænke på, at selv om miljøvenligt design i høj grad kan være profitabelt på lidt længere sigt, giver det ikke altid en direkte og synlig finansiel gevinst. Dette aspekt er meget vigtigt, især for små og meget små virksomheder og for lavindkomstforbrugere. Stærk konkurrence fra fabrikanter, som ikke tager meget hensyn til miljøegenskaberne ved de produkter, de markedsfører i EU, lægger hindringer i vejen for forbedringer.

5. PROPORTIONALITET OG "BEDRE LOVGIVNING"

5.1. Valg af retsakttype

Der er ikke tvivl om, at der er et presserende behov for at tage fat på problemerne med energiforbrugende produkters miljøpåvirkning, og det må også erkendes, at der er en risiko for det indre marked, hvis det ikke bliver gjort på en harmoniseret måde på EU-plan. Samtidig er det dog nødvendigt at sikre, at de retsakter, der vedtages, er baseret på tilstrækkelig videnskabelig viden og praktisk erfaring. Det er derfor, der stilles forslag om et rammedirektiv, som ikke skaber umiddelbare forpligtelser. Det giver i stedet mulighed for hurtigt at fastlægge krav til miljøvenligt design på basis af tekniske og økonomiske analyser.

Dette er et vigtigt punkt, som man skal være opmærksom på, når man læser forslaget. Virkningerne for fabrikanterne, forbrugerne og miljøet vil fremkomme ved de gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages af Kommissionen efter komitologiproceduren, når Rådet og Europa-Parlamentet har vedtaget dette rammedirektiv.

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på, at dette er et følsomt emne set fra et institutionelt synspunkt. På den ene side skal der indføres effektive procedurer, der giver mulighed for hurtige fremskridt og væsentlige bidrag til opfyldelsen af vigtige målsætninger som f.eks. Kyoto-målene; dette er særlig relevant i forbindelse med meget tekniske spørgsmål som f.eks. fastlæggelse og ajourføring af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter. På den anden side må det sikres, at ethvert løsningsforslag (også i lyset af internationale forpligtelser) er retligt i orden, og den samarbejdsånd, der hersker blandt EU-institutionerne, skal også bevares.

Det er klart, at man må finde en balance mellem disse to grundlæggende krav. I den forbindelse er det værd at nævne, at Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen, under alle omstændigheder betyder, at der skal stilles en mængde oplysninger til rådighed for Europa-Parlamentet, og at Parlamentet har mulighed for at udtrykke sin uenighed med Rådet og Kommissionen. Denne balance vil blive endnu mere udtalt med Kommissionens nyligt fremsatte forslag om at ændre Rådets afgørelse 1999/468/EF⁹, idet dette forslag har til formål at give begge grene af den lovgivende myndighed samme status ved kontrollen af Kommissionens udøvelse af dens gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af den fælles beslutningsprocedure.

⁸ "Towards the actual implementation of eco-design in industry" – the "haves" and "needs" viewed by the European Ecodesign Community", McAloone, Bey et al., presented in CARE INNOVATION 2002.

⁹ KOM(2002) 719 af 11.12.2002.

I overensstemmelse med den foreslåede institutionsopbygning¹⁰ har Kommissionen derfor valgt at stille forslag om et rammedirektiv, der indeholder de generelle principper og kriterier for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design, men som overlader det til Kommissionen at udarbejde og vedtage gennemførelsesforanstaltninger for de enkelte produkter med bistand fra et forskriftsudvalg. I rammedirektivet fastlægges meget klart grænserne for de gennemførelsesforanstaltninger, der kan vedtages, idet det fastlægges, hvilke kriterier der skal gælde for valget af produkter (artikel 12), hvilke miljøaspekter gennemførelsesforanstaltningerne kan vedrøre (bilag I), samt hvilken metodologi der skal anvendes ved fastsættelsen af de specifikke krav (bilag II).

Denne proces vil give de største miljøforbedringer, idet gennemførelsesforanstaltningerne vil blive vedtaget hurtigere, og idet der vil blive taget hensyn til de til enhver tid gældende miljømæssige prioriteringer for en lang række energiforbrugende produkter. Den vil også sikre, at alle forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da de detaljerede gennemførelsesforanstaltninger vil være baseret på tilstrækkelige informationer og analyser, herunder konsekvensanalyser (som det er langt nemmere at udarbejde, når foranstaltningen vedrører et bestemt produkt eller et bestemt miljøaspekt), ligesom der vil blive taget hensyn til eventuelle frivillige forpligtelser eller andre frivillige foranstaltninger, som industrien træffer som følge af vedtagelsen af dette rammedirektiv.

Gennemførelsesforanstaltningerne vil blive fastlagt, når de berørte parter, f.eks. fremstillingsindustrien og andre berørte parter, herunder ngo'er på miljøområdet og forbruger- og brugersammenslutninger, er blevet hørt. Ved sådanne høringer kan det komme frem, om der bl.a. er behov for en gradvis indførelse af nogle af kravene og/eller overgangsbestemmelser (f.eks. med hensyn til gennemførelsesdatoer, arten af og niveauet for kravene til miljøvenligt design osv.). Kommissionen vil tage behørigt hensyn til disse aspekter, når den foreslår gennemførelsesforanstaltninger.

5.2. Større virkning gennem mere selvregulering

Hidtil er krav til produkters miljøegenskaber i de fleste tilfælde blevet gennemført ved hjælp af bindende lovgivningsmæssige foranstaltninger. Nogle sektorer af industrien har givet udtryk for, at de ville foretrække at indgå frivillige aftaler. Sådanne aftaler har især været en succes inden for energieffektivitet. To brancheaftaler om henholdsvis fjernsyns- og videoapparaters standby-forbrug og husholdningskøleskabe og -vaskemaskiner er for nylig blevet indgået og sat i værk. Der findes lignende aftaler om opvaskemaskiner, elektromotorer, elvandvarmere (tomgangstab) og audioudstyr (standby-forbrug).

Frivillige aftaler kan indebære en række fordele sammenlignet med obligatoriske standarder. De kan gennemføres hurtigt og uden de store omkostninger og giver derfor mulighed for hurtige fremskridt. Man behøver ikke nødvendigvis at afvente, at der bliver udviklet anerkendte prøvningsmetoder i samme omfang, som det er tilfældet med en lovgivningsmæssig foranstaltning. Frivillige aftaler giver også mulighed for en fleksibel og gradvis tilpasning til de teknologiske muligheder og markedsforholdene.

¹⁰ KOM(2002) 728 af 5.12.2002.

Selvregulering er imidlertid ikke altid en mulig løsning, specielt inden for sektorer, hvor markedet er meget opsplittet. Det gælder netop energiforbrugende produkter på grund af de berørte sektors størrelse og manglende homogenitet. Det kan ikke forventes, at de økonomiske aktører spontant vil iværksætte troværdige og sammenhængende frivillige foranstaltninger med henblik på energiforbrugende produkters miljøaspekter i hele deres livscyklus.

Endelig er der også en række ulemper: selvregulering er ikke bindende for alle virksomheder (der er risiko for, at nogle kører på fribillet) og kan i modsætning til love ikke håndhæves gennem domstolene. Der er følgelig ikke nogen garanti for, at de bliver overholdt.

Hvis der vedtages et rammedirektiv om krav til miljøvenligt design, vil det forstærke den potentielle virkning af industriens selvregulering. Når industrien ved, at EU har et effektivt middel til hurtigt at fastsætte krav gennem vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, kan den enten indgå tilfredsstillende frivillige aftaler eller støtte bindende krav, når det er klart, at for mange kører på fribillet og ikke deler de samme miljøforbedringsmål. Der vil også være tale om et hurtigt alternativ, hvis en frivillig aftale skulle vise sig ikke at virke.

5.3. Mindre og enklere lovgivning

Der findes allerede en række direktiver om minimumskrav til en række produkters energieffektivitet¹¹. Disse kan betragtes som gennemførelsesforanstaltninger til nærværende rammedirektiv med hensyn til energiforbruget under anvendelse. Derved opnås en konsolidering og forenkling af EU-lovgivningen.

Om nødvendigt kan disse gennemførelsesforanstaltninger ændres ved den procedure, der er beskrevet i nærværende rammedirektiv, således at kravene kan tilpasses og/eller der kan indgå yderligere aspekter.

I Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger¹², samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri, er der fastlagt bestemmelser, som nu er ændret ved bestemmelserne i direktiv 92/42/EØF, i direktiv 90/396/EØF om gasapparater og i direktiv 2002/91/EF om bygningers energimæssige ydeevne¹³. Da direktiv 78/170/EØF (som ændret ved direktiv 82/885/EØF) nu er forældet, foreslås det at ophæve det.

I henhold til artikel 6 i direktiv 92/42/EØF skal der indføres et frivilligt stjernemærkningssystem til angivelse af varmtvandskedlers virkningsgrad. Bestemmelserne om stjernemærkningen har ikke givet de forventede resultater og kan derfor ophæves.

¹¹ Direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler (EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17); direktiv 96/57/EF om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationskøleskabe til husholdningsbrug (EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36); direktiv 2000/55/EF om energieffektivitetskrav til forkoblinger til lysstofbelysning (EFT L 279 af 1.11.2000, s. 33).

¹² EFT L 52 af 23.2.1978, s. 32.

¹³ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

I direktiv 86/594/EØF¹⁴ fastsættes en standardmetode for bestemmelse af støj fra husholdningsapparater. De medlemsstater, som beslutter at gøre offentliggørelse af oplysninger om støj obligatorisk, skal pålægge fabrikkerne at anvende denne standardmetode. Direktivet gør imidlertid ikke offentliggørelse af oplysninger om støjemission obligatorisk, og der er i øjeblikket ingen medlemsstater, der kræver, at sådanne oplysninger offentliggøres. Direktiv 92/75/EØF om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger indeholder et frivilligt element om støjoplysninger i tilknytning til direktiv 86/594/EØF. Det er op til de enkelte medlemsstater, om de vil kræve, at oplysninger om støj skal indgå i mærkningen. Dertil kommer, at mange fabrikker ikke er særlig tilfredse med metoden i direktiv 86/594/EØF. Følgen er, disse oplysninger i praksis ikke er til rådighed for forbrugerne. En sådan situation giver ikke ordentlig harmonisering og er ineffektiv. For at sikre overensstemmelse med strategien for det indre marked og under hensyn til, at direktivet ikke giver de forventede resultater, vil det være mere rimeligt at lade støjemission indgå i en mere integreret vurdering af miljøegenskaberne. Nærværende direktiv giver en sådan sammenhængende ramme, som gør det muligt at gøre noget ved dette problem, idet støjemissioner vil blive vurderet på linje med produktets øvrige miljømæssige aspekter. Direktiv 86/594/EØF og referencerne hertil i EU-lovgivningen kan derfor ophæves

5.4. Sammenhæng med anden EU-lovgivning

Nærværende forslag er i overensstemmelse med anden EU-lovgivning og andre EU-initiativer vedrørende produkters miljømæssige aspekter. Det vil skabe en bedre integration af dem og forbedre effektiviteten.

Det foreslåede rammedirektiv har et bredere anvendelsesområde end anden beslægtet eksisterende EU-lovgivning, både hvad angår de produkter, der er omfattet, og hvad angår miljøaspekterne. I den forbindelse kan det anvendes til at lukke huller, som har vist sig at være af betydning. På den anden side er der allerede eksempler på, at visse miljøaspekter af nogle produkter reguleres på EU-plan. I disse tilfælde skaber nærværende forslag en sammenhængende ramme, der gør det muligt at tilpasse dem med henblik på en hurtig og effektiv forbedring af produkternes miljøegenskaber.

Direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr¹⁵ regulerer forvaltningen af affald fra en række produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet for nærværende forslag (elektrisk og elektronisk udstyr), og foreskriver mål for indsamling, genvinding og nyttiggørelse. Der fastlægges også det princip, at det er fabrikkerne, der har det finansielle ansvar for affaldsbehandlingen. Nærværende forslag vil yderligere fremme produktdesign, der letter genbrug og genvinding, idet disse aspekter systematisk kommer til at indgå i de tidlige faser af designprocessen, og idet der fastlægges konkrete indikatorer for overvågning af fremskridtene på dette område.

Direktivet om farlige stoffer¹⁶ regulerer anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr. Det er klart, at der ud over disse stoffer anvendes en række

¹⁴ EFT L 344 af 6.12.1986, s. 24.

¹⁵ Direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24).

¹⁶ Direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EFT L 37 af 13.2.2003, s. 19).

andre stoffer i energiforbrugende produkter, og at også udledningen af disse i miljøet bør kontrolleres eller undgås. Nærværende forslag tilskynder fabrikanterne til at undersøge mulighederne for at begrænse anvendelsen af disse stoffer og deres udledning i miljøet i de forskellige faser af produktets livscyklus. Da der samtidig i henhold til forslaget skal gives så mange oplysninger fra råvare- og underleverandørerne til fabrikanterne og videre til slutbrugerne og behandlingsanlæggene, vil det bidrage til en korrekt og hurtig gennemførelse af direktivet om farlige stoffer.

Det bliver muligt at tage energiforbruget i hele produktets livscyklus i betragtning og ikke blot i brugsfasen, som det i øjeblikket er tilfældet, og det bliver også muligt hurtigt at fastsætte kvantitative energieffektivitetskrav i form af specifikke krav til miljøvenligt design med henblik på at opnå hurtige fremskridt hvad angår klimaændringer og energiforsyningsikkerhed. I den forbindelse er der allerede blevet vedtaget flere direktiver om minimumenergieffektivitetskrav til udstyr under brug.

Der er blevet iværksat foranstaltninger for at forbedre apparaters og udstyrs energieffektivitet i alle tre forbrugssektorer: husholdningerne, tjenesteydelsestektoren og industrien. Indtil nu er Kommissionen gået to veje, idet man dels har forsøgt at gøre forbrugerne opmærksom på, at der findes mere energieffektive modeller (energimærkning), og har tilskyndet fabrikanterne til at fremstille mere effektive apparater (effektivitetskrav).

I den indledende fase har opmærksomheden særlig været rettet mod husholdningsapparater, fordi man var af den opfattelse, at det særlig var i de private husholdninger, det var svært for de energieffektive apparater at vinde indpas. Den væsentligste hindring i husholdningssektoren er manglende oplysninger og forbrugernes manglende viden om de enkelte apparaters energiforbrug og energibesparelsesmulighederne.

Energieffektivitetskrav fremmer direkte forbedringer af energieffektiviteten i produktdesignfasen. De er et meget vigtigt værktøj, når det gælder om at ændre markedet og opnå væsentlige energibesparelser til en lav pris, specielt når oplysning og mærkning ikke er tilstrækkelig til at påvirke slutbrugerne. Hvis der indføres effektivitetsforbedringer i produktdesignfasen, kan man være sikker på, at de ønskede besparelser opnås. En hel række af EU's vigtigste økonomiske partnere¹⁷ har vedtaget eller overvejer at vedtage energieffektivitetskrav som et afgørende politisk tiltag for at forbedre udstyrs og apparaters energieffektivitet.

Effektivitetskrav sikrer større energieffektivitet, fordi de indebærer, at de mest energislugende apparater ikke markedsføres. De supplerer andre initiativer som f.eks. produktmærkning (f.eks. direktiv 92/75/EØF om mærkning af husholdningsapparater).

Obligatoriske specifikke minimumskrav til miljøvenligt design eller krav til forbedring af et produkts generelle miljøegenskaber supplerer også

¹⁷ Blandt disse lande kan nævnes: USA, Canada, Japan, Kina, Thailand, Schweiz, Sydkorea, Filippinerne, Mexico, New Zealand, Australien og Taiwan.

miljømærkningsordningen. Miljømærkningsordningen¹⁸ indebærer, at produkter, der opfylder meget høje kvalitets- og miljøkriterier, frivilligt kan mærkes. Formålet er at gøre opmærksom på og belønne de produkter, der har de bedste miljøegenskaber, og ordningen har derfor ikke samme formål som nærværende forslag. Erfaringerne med miljømærkningsordningen vil imidlertid være meget nyttige, når man skal finde frem til de vigtigste miljømæssige aspekter af de relevante produkter. Omvendt kan de miljøoplysninger, der indsamles og offentliggøres som led i det foreslåede rammedirektiv, anvendes til yderligere aktiviteter i miljømærkningsordningen. Endelig kan de målestander, der anvendes til vurdering af en række vigtige miljømæssige eller funktionsmæssige parametre i forbindelse med miljømærkningsordningen, også anvendes i forbindelse med nærværende rammedirektiv. Som eksempel kan nævnes energiforbrug, idet de samme standarder i øjeblikket anvendes i forbindelse med miljømærket, energimærket i henhold til direktiv 92/75 og direktiverne om energieffektivitetskrav.

At der i det foreslåede rammedirektiv tages hensyn til hele produktets livscyklus, vil også fremme overholdelsen af andre EU-retsakter, der ikke direkte vedrører produkter, f.eks. direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹⁹ eller retsakterne om kvaliteten af de forskellige dele af miljøet (luft, vand) og de emissioner, der udledes heri. Det forventes også at gøre fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision²⁰ mere kendt og synlig, idet virksomheder, der deltager i EMAS, vil kunne anvende ordningen til at dokumentere, at deres produkter er i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningerne til nærværende direktiv.

Endelig er der mange produktkendetegn, der indebærer betydelige eller potentielt vigtige miljøpåvirkninger, men som endnu ikke er omfattet af EU-lovgivning (materialernes art og antal, anvendelse af vand og andre forbrugsstoffer, emissioner til luft og vand). Det vil være hurtigere og mere effektivt at forbedre energiforbrugende produkters miljøegenskaber, hvis der skabes en sammenhængende ramme til vurdering af produktets generelle miljøegenskaber frem for at vurdere disse produkters miljøegenskaber enkeltvis. En sådan usammenhængende strategi, hvor der satses på specifikke forbedringer af enkelte aspekter, kan have negative konsekvenser for andre miljøaspekter.

Det kan således konkluderes, at det foreslåede rammedirektiv om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter vil supplere og lette gennemførelsen og overvågningen af de eksisterende EU-foranstaltninger. Det kommer også til at danne den rette ramme for hurtigt at tage fat på nye miljøproblemer.

6. RETSGRUNDLAG

Nærværende direktiv kommer til at regulere betingelserne for markedsføring af energiforbrugende produkter i EU gennem en harmonisering af

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 om en revideret ordning for tildeling af miljømærke (EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1).

¹⁹ Rådets direktiv 96/61/EF af 24.9.1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 761/2001 af 19.3.2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

miljøbeskyttelseskravene til produkterne. Formålet er at opnå en bedre miljøbeskyttelse, samtidig med at man fjerner eller undgår handelshindringer og fjerner risikoen for konkurrenceforvridning som følge af potentielle forskelle mellem lovgivningen. I centrum står derfor bæredygtig udvikling, hensynet til almenvellet sideløbende med en forbedring af betingelserne for det indre marked og større energiforsyningsikkerhed.

Det er ikke det første eksempel på EU-lovgivning, der er baseret på traktatens artikel 95, og som samtidig har andre mål som f.eks. miljøbeskyttelse. Emballage- og batteridirektiverne på affaldsforvaltningsområdet samt det kommende direktiv om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer er baseret på artikel 95. Et netop vedtaget direktiv om støj fra maskiner til udendørs brug er også baseret på artikel 95. Det samme gælder lovgivningen om emissioner fra motorer til mobile maskiner (undtagen vejretøjer), de eksisterende direktiver om minimumenergieffektivitetskrav og rammedirektivet om energiforbrugsmærkning af husholdningsapparater.

Samtidig hedder det udtrykkeligt i EF-traktatens artikel 95, stk. 3, at "Kommissionens forslag [...] inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau". Desuden har medlemsstaterne i henhold til artikel 95, stk. 4 og 5, mulighed for at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, som vedrører miljøbeskyttelse på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og hvis det er baseret på nyt videnskabeligt belæg.

Artikel 95 er derfor velegnet til harmonisering af kravene til produkters design med henblik på at forbedre deres miljøegenskaber og øge energiforsyningsikkerheden.

7. EKSTERN HØRING

Nærværende forslag er essensen af to initiativer, som Kommissionen tidligere har udarbejdet enkeltvis, nemlig et initiativ vedrørende elektrisk og elektronisk udstyrs miljøpåvirkninger og et initiativ om energieffektivitetskrav til apparater, der sælges til forbrugere. Den formelle høringsproces vedrørende direktivet om elektrisk og elektronisk udstyr begyndte i september 2000 med møder med de europæiske brancheorganisationer. En række store firmaer (Siemens, Philips, Motorola, IBM, Intel, Ericsson, Nokia osv.) og SMV-sammenslutninger deltog også. Der var et ret begrænset antal deltagere i disse møder (omkring 25 til 30), og de var baseret på et meget uformelt arbejdsudkast til et direktiv, således at man kunne koncentrere sig om de grundlæggende begreber og principper, der skulle behandles, og således at man kunne begrænse sig til det væsentlige frem for at drøfte en mere specifik tekst indgående. Parallelt var der drøftelser med ngo'er på miljøområdet, hvor hovedvægten var lagt på den nye metode og på, hvordan denne virker, og med standardiseringsekspertter fra CENELEC, idet man ønskede at finde ud af, hvordan standardiseringskravene i det nye direktiv kunne behandles. I november 2000 var der et meget større møde med samtlige berørte parter, herunder fabrikanter, leverandører, affaldsbehandlingsanlæg, ngo'er og repræsentanter fra medlemsstaterne (der var omkring 70 deltagere i mødet). På baggrund af initiativets industrielle og miljømæssige dimensioner var både industri- og miljøministerierne inviteret til at deltage. På mødet fokuserede man på principperne bag forslaget med det formål at fremme interessen og skabe en grundlæggende forståelse blandt alle berørte parter.

Efter denne indledende runde forelagde Kommissionen et nyt udkast på et møde med over hundrede repræsentanter fra medlemsstaterne, industrien, standardiseringsorganisationerne og ngo'er i begyndelsen af marts 2001. En række af deltagerne støttede tanken om en lovgivningsmæssig ramme for indførelse af miljøhensyn i produktdesign, men der blev også fremsat en hel række kritiske kommentarer vedrørende klarheden af arbejdsdokumentet om elektrisk og elektronisk udstyr og om muligheden for at håndhæve kravene i teksten. Der blev desuden stillet spørgsmål ved sammenhængen af dette direktiv med andre eksisterende eller kommende EU-foreanstaltninger om disse produkters miljøaspekter. Drøftelserne vedrørende denne tekst fortsatte igennem hele 2001, og der blev peget på en række praktiske gennemførelsesspørgsmål. Heriblandt kan nævnes de potentielle vanskeligheder for SMV'er og mulighederne for at mindske dem, standardiseringens rolle, livscyklustankegang med henblik på indførelse af miljøaspekter i design af elektrisk og elektronisk udstyr, dataoversigter og behov i forbindelse med indberetning. I februar 2000 fandt der en teknisk workshop sted med over 130 deltagere, hvor man drøftede disse spørgsmål på fire parallelle møder. Resultaterne af denne workshop samt kommentarerne fra de forskellige berørte parter om arbejdsdokumentet blev offentliggjort på internettet.

Sideløbende hermed blev udkastet til rammedirektiv om minimumskrav til energieffektivitet udarbejdet. De forskellige berørte parter er blevet hørt på grundlag af et arbejdsdokument indeholdende en begrundelse og med spørgsmål om, hvilke muligheder man skulle lægge sig fast på i forbindelse med hovedindholdet i artiklerne. De berørte parter havde mulighed for at give udtryk for deres synspunkter på en workshop den 30. april 2002, hvor repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen, industrien, forbrugerne og ngo'er var indbudt til at deltage. Referatet af workshoppen samt de berørte parters kommentarer blev rundsendt. Der var bred enighed om den foreslåede strategi. Repræsentanterne for industrien anmodede dog Kommissionen om at undgå en mulig overlapning og/eller uforenelighed med direktivet om elektrisk og elektronisk udstyr.

På baggrund af disse høringer konkluderede Kommissionen, at målene med begge initiativer bedre ville kunne opnås med et enkelt sammenhængende rammedirektiv, der giver Fællesskabet mulighed for at vedtage gennemførelsesforeanstaltninger for bestemte produkter på grundlag af en række kriterier. Samtidig vil der blive skabt mulighed for at fastsætte konkrete målelige krav til særlige parametre, f.eks. energiforbrug under brug. Disse begreber og mekanismer er blevet indarbejdet i nærværende rammedirektiv om krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter.

Et første udkast til nærværende rammedirektiv blev forelagt de berørte parter med henblik på kommentarer og drøftet med dem den 18. november 2002. Bilaget til denne begrundelse indeholder en liste over de organisationer, der deltog i mødet. Nogle repræsentanter for medlemsstaterne ønskede, samtidig med at de kunne gå ind for en integreret strategi, at sikre sig, at indførelsen af energieffektivitetskrav ikke ville blive forsinket ved at blive inkorporeret i direktivforslaget. Dette var også grunden til, at en række ngo'er på miljøområdet kritiserede teksten, og at nogle endda anmodede om, at idéen om at slå de to forslag sammen skulle opgives. Repræsentanterne for industrien var opsat på at gøre selvreguleringen så omfattende som muligt. Sammen med forbrugerbeskyttelsesorganisationerne gik de ind for at slå de to initiativer sammen. Både forbruger- og miljøbeskyttelsesorganisationer stillede spørgsmål ved, om Kommissionen havde ressourcer nok til at behandle et

tilstrækkeligt stort antal gennemførelsesforanstaltninger, og om de selv ville være i stand til indgående at følge udarbejdelsen af disse foranstaltninger. Både referater og kommentarer blev rundsendt. De forskellige bidrag skulle være Kommissionen i hænde senest den 15. december 2002, og mange af de berørte parter svarede skriftligt. Generelt stillede man sig positivt til de grundlæggende elementer (rammedirektiv, komitologi, retsgrundlag), men der blev givet udtryk for nogen skepsis med hensyn til en række aspekter (de berørte parters deltagelse i udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger, anvendelsesområde, mulighed for at håndhæve de generiske krav, fastsættelse af miljømål). Kommissionen behandlede svarene indgående og ændrede teksten for så vidt muligt at tage hensyn til dem. Kommentarerne kan ses på internettet²¹. I den reviderede tekst er der en række vigtige præciseringer i definitionerne og gennemførelsen af de generiske krav til miljøvenligt design. Også flere tekniske aspekter i bilagene er blevet forbedret på grundlag af de berørte parters kommentarer.

8. MILJØPÅVIRKNINGER

I hele deres livscyklus indgår energiforbrugende produkter i et samspil med miljøet på forskellige måder. Udvindingen (f.eks. metaller) eller produktionen (f.eks. polymerer) af råvarerne, forarbejdningen af disse råvarer til komponenter og samlingen af disse komponenter til færdigt udstyr indebærer miljøpåvirkninger, og det samme gælder transport, installation og selvfølgelig anvendelse af produkterne samt det affald, der opstår, når det er udtjent.

Som eksempler på dette samspil med miljøet kan nævnes anvendelsen af ressourcer, herunder ferskvand, til fremstillingen og til anvendelsen (f.eks. i form af emballage eller forbrugsstoffer såsom blæk og toner eller rengøringsmidler; forbruget af energi i de forskellige faser af livscyklussen, specielt brugsfasen; emissioner i forbindelse med udvindingen af råvarer (f.eks. ved minedrift), fremstilling (f.eks. rengøring, overfladebehandling), transport, anvendelse (f.eks. emissioner af partikler, kvælstofoxider osv. fra maskiner) og affaldsforvaltning (f.eks. mulige emissioner af stoffer, der ødelægger ozonlaget, ved behandling af udtjente køleskabe eller klimaanlæg, udslip af giftige stoffer såsom tungmetaller ved deponering af elektronik osv.); produktion af affald i de forskellige livscyklusfaser, specielt når produktet er udtjent.

For nogle kategorier af energiforbrugende produkter kan markedsudviklingen og de teknologiske fremskridt gøre deres miljøpåvirkning større. En sådan forværring er en naturlig følge af et øget forbrug, men den kan også opstå som følge af, at produkterne bliver mere funktionelle og komplicerede, da det kan være nødvendigt at anvende flere slags materialer eller nye materialer osv. for at forbedre produkternes egenskaber. Hurtig innovation i forbindelse med moderne forbrugsmønstre resulterer ofte, specielt for forbrugerprodukters vedkommende, i hurtig udskiftning af produkterne, før de er teknisk udtjent.

Husholdningsapparater og kontorudstyr tegner sig eksempelvis for over 25 % af elektricitetsforbruget og er en af de sektorer, hvor energiforbruget vokser hurtigst²²;

²¹ http://europa.eu.int/comm/enterprise/electr_equipment/eee/index.htm

²² IEA-rapport om energimærkning og -standarder.

17 % af den elektricitet, der anvendes i husholdningerne, går til belysning²³. Omkring 75 % af de ca. 1,2 mio. ton specialglas, der produceres i EU anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr²⁴. Elektrisk og elektronisk udstyr tegner sig også for omkring 7,3 % af de samlede plastforbrug i Vesteuropa, og forbruget har været stødt stigende siden 1990 (det er steget med 25 % siden 1995).²⁵

I mange tilfælde, specielt i forbindelse med forbrugerprodukter som f.eks. husholdningsapparater, der har en lang levetid, er anvendelsesfasen og specielt energiforbruget under anvendelsen af helt afgørende betydning for produktets generelle miljøegenskaber. Der er dog også tilfælde, hvor produktionen af materialerne spiller den største rolle (f.eks. mobiltelefoner), eller hvor bortskaffelsen, når produktet er udtjent, er af størst betydning - f.eks. medicinsk udstyr. Dertil kommer, at det ofte ikke er lige til at pege på et enkelt miljøaspekt ved produktet, der spiller den afgørende rolle. Det er i designfasen nødvendigt at afveje de forskellige miljøaspekter igennem hele produktets livscyklus. Lysstofbelysning er f.eks. mere energibesparende end glødelamper, men til gengæld anvender de kviksølv, som er et farligt stof. I en rengøringsmaskine, hvor der anvendes mindre rengøringsmiddel, vil det normalt være nødvendigt at arbejde med højere vandtemperatur (hvilket giver større energiforbrug), og hvis et produkt gøres lettere og/eller mindre, kan det gøre genvindingen vanskeligere.

Ud over denne afvejning af miljøaspekterne skal produktdesigneren tage hensyn til andre tekniske (sikkerhedsmæssige, funktionsmæssige) og økonomiske aspekter.

Det kan derfor konkluderes, at størrelsen og spektret af energiforbrugende produkters miljøpåvirkninger kræver en integreret strategi, hvor alle produktets miljøaspekter i princippet kan tages i betragtning. Spredte forsøg på at optimere enkelte miljøaspekter indebærer en risiko for, at problemet flyttes uden at blive løst, og berører også designeren den fleksibilitet, der er nødvendig for at vægte miljømæssige og andre krav til produktet på fornuftig vis. Produkterne skal selvfølgelig opfylde alle de kvantitative krav, som lovgivningen måtte stille.

Selv om der er generel enighed om, at de vigtigste miljømæssige aspekter er koncentreret om anvendelsen af materialer, energiforbruget og de forskellige bestanddeles toksicitet, er det ikke muligt på forhånd for alle energiforbrugende produkter at fastsætte, hvilke prioriteringer og målsætninger der skal opnås. Dette kan kun gøres på produktniveau eller - når der er tale om bestemte miljøparametre - på produktfamilieniveau, som er det rigtige niveau, når der skal indsamles relevante oplysninger og fastsættes kvantitative målsætninger.

Desuden kan ny videnskabelig viden eller udviklingen på markedet bringe hidtil ikke erkendte behov frem i lyset eller skabe sådanne behov, som der skal tages højde for inden for en sammenhængende ramme, hvor der kan handles hurtigt. Det giver dette forslag til rammedirektiv mulighed for, idet der i direktivet fastsættes klare kriterier

²³ "Revising the ecolabel criteria for lamps", 1999. AEA-rapport udarbejdet for Generaldirektoratet for Miljø, s. 11.

²⁴ Data oplyst af glasindustrisammenslutningen i 2003.

²⁵ I stort udstyr anvendes der kun få typer og store stykker plast, mens der i it- og telekommunikationsudstyr (der tegner sig for 26 % af det samlede plastforbrug i elektrisk og elektronisk udstyr) indgår en hel række polymertyper; brochure udgivet af Association of Plastics Manufacturers in Europe (APME), 2001.

for valget af, hvilke produkter der skal være omfattet af krav til miljøvenligt design, ligesom direktivet indeholder indikatorer for overvågning af miljøegenskabsforbedringen og skaber mulighed for at indføre kvantitative krav om bestemte aspekter, når dette er begrundet.

Der må sondres skarpt mellem de faktiske *miljøpåvirkninger* (f.eks. klimaændringer, skovdød som følge af sur regn, eutrofiering, ødelæggelse af ozonlaget), der delvis skyldes produkter, og produkternes *miljøaspekter*, som kan relateres til disse påvirkninger (energiforbrug og emissioner af drivhusgasser, emissioner af forsurende stoffer, emissioner af stoffer, der forstyrrer oxygenbalancen, emissioner af stoffer, der påvirker ozonlaget i stratosfæren).

Da den praktiske anvendelse af et direktiv, der har til formål at sikre de frie varebevægelser, og af gennemførelsesforanstaltningerne kun er mulig og gennemsigtig, hvis det er baseret på konkrete, målelige og sammenlignelige kendetegn ved produkterne, og da et produkts faktiske miljøpåvirkning ikke blot afhænger af dets design, men også af, hvordan det fremstilles, anvendes og behandles, når det er udtjent, og af de forskellige forhold omkring livscyklusfaserne i det hele taget, er det foreslåede rammedirektiv koncentreret om målelige *miljøaspekter* ved produktet frem for om samtlige de faktiske miljøpåvirkninger, som det er vanskeligt at måle og vurdere fuldt ud.

Desuden må man huske, at produktets faktiske miljøpåvirkning i mange tilfælde ligger uden for designerens og fabrikantens kontrol. F.eks. kan fabrikanten designe produktet, så det er let at genvinde, men han er ikke nødvendigvis på et globalt marked i stand til effektivt at kontrollere, om produktet, når det er udtjent, rent faktisk genvindes efter specifikationerne eller overhovedet indsamles separat. Et andet eksempel er energiforbruget under brugen, som kan variere betydeligt for det samme apparat afhængigt af forbrugernes vaner og disciplin. Miljøpåvirkningerne på grund af energiforbruget varierer også betydeligt, afhængigt af hvordan energien er blevet fremstillet. Miljøpåvirkningen ved at fremstille samme antal kilowatt-timer elektricitet kan være helt forskellig, alt efter om de er blevet fremstillet på grundlag af fossil energi eller vedvarende energikilder. Derfor er hensigten med rammedirektivet først og fremmest at tage højde for de miljøaspekter af produktet, der i væsentlig grad kan påvirkes gennem *produktets design*.

Det er klart, at den samlede virkning af rammedirektivet kommer til at afhænge af, hvor mange gennemførelsesforanstaltninger der vedtages, og af, hvor mange frivillige aftaler industrien indgår som følge af initiativet. Det forventes, at virkningen af f.eks. kravene til produkternes energiforbrug under brugen og den deraf følgende nedbringelse af CO₂-emissionerne²⁶ bliver særdeles betydelig med tiden, nærmere bestemt 200 mio. ton om året i 2020, når alle nuværende produkter er blevet udskiftet. En mere detaljeret bedømmelse af den potentielle virkning af den foreslåede foranstaltning på nedbringelsen af CO₂-udslippet findes senere i denne begrundelse.

²⁶

Baseret på Fællesskabets prognoser for elektricitetsproduktionen i den pågældende periode.

9. ØKONOMISKE KONSEKVENSER FOR FABRIKANTERNE

Det skal her igen understreges, at nærværende rammedirektiv ikke direkte skaber retlige forpligtelser og krav for fabrikkerne. Sådanne forpligtelser og krav opstår først, når gennemførelsesforanstaltningerne er vedtaget. Før vedtagelsen af hver gennemførelsesforanstaltning vil der blive gennemført en særlig konsekvensanalyse, hvori også indgår hensynet til konsekvenserne for fabrikkerne hvad angår konkurrenceevne, innovation, adgang til markedet og omkostninger.

Man skal være opmærksom på, at miljøhensyn kan være en integrerende del af produktdesignet, og at miljøforbedringer ofte går hånd i hånd med andre produktkrav²⁷. Samtidig efterspørger forbrugere og erhvervs kunder (gennem underentrepriser) og aktionærer i stigende grad miljømæssigt ansvarlige løsninger generelt og specielt også miljøforvaltningssystemer²⁸. At fremme en bæredygtig industriel produktionsstruktur, specielt gennem indførelse af livscyklusstrategier for de forskellige produkter, er ved at blive en vækst- og produktivitetsskabende faktor, hvilket også afspejles i resultatet af verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg²⁹.

I nogle tilfælde kan integreringen af miljøaspekter i produktdesignet i de indledende faser medføre omkostninger til tilpasning af den interne virksomhedsstruktur, indhentning af den nødvendige miljøinformation- og ekspertise og gennemførelse af egnede designløsninger. Udarbejdelse og ajourføring af overensstemmelsesdokumentation skaber også yderligere omkostninger. Størrelsen af omkostningerne afhænger af, i hvilket omfang virksomhederne allerede har integreret miljøaspekter af ovennævnte grunde. For det stigende antal virksomheder, som allerede har gjort dette, før en gennemførelsesforanstaltning vedtages, vil omkostningerne være minimale.

Selv når der opstår nogle omkostninger, forventes de dog at falde gradvis, idet gennemførelsen af direktivet og standardiseringen bidrager til, at sammenlignelige data og designværktøjer i højere grad bliver offentligt tilgængelige, hvorved anvendelsen af dem til miljøvurderinger bliver nemmere og billigere³⁰. Desuden har erfaringen vist, at forbedringer af miljøegenskaberne også har positive økonomiske virkninger for fabrikkerne i form af direkte besparelser (f.eks. lavere udgifter til materialer og energi; lavere fremstillingsomkostninger f.eks. på grund af nedsat

²⁷ Jf. APPLE, marts 2000 – "A case-study of the Power Mac G4 desktop Computer", s. 4.

²⁸ "European SMEs and social and environmental responsibility", s. 40.

²⁹ "Industripolitik i et udvidet Europa", meddelelse fra Kommissionen, KOM(2002) 714 af 11.12.2002.

³⁰ "Med hensyn til kommunikation mellem virksomhederne er der i sektoren stærke incitamenter på markedet for at levere miljøinformation om produkterne. Heriblandt skal nævnes offentlige indkøbers krav om information, frivillig miljøforvaltning og frivillige initiativer vedrørende miljøvenligt design ... Som følge heraf har flere af de store multinationale fabrikker af forbrugsvarer udviklet deres egne forsyningskædespørgeskemaer, som typisk har været koncentreret om indholdet af farlige kemikalier og tungmetaller i de komponenter, der leveres. Når der på denne måde skulle leveres og anmodes om oplysninger i forskellige formater, giver det vanskeligheder for både leverandører og indkøbere. Det gjorde det vanskeligt for indkøberne at sammenligne de indhentede oplysninger, og set fra leverandørernes synspunkt var det meget tidskrævende og ineffektivt at udfylde forskellige spørgeskemaer. Der var derfor helt tydeligt et behov for at udvikle standardiserede formater for svar og oplysninger". "Environmental Product Declaration schemes" - undersøgelse gennemført for Kommissionen, Generaldirektoratet for Miljø, 2002.

tidsforbrug ved montering og gennem produktoptimering³¹; lavere omkostninger til overholdelse af miljølovgivningen i form af mindre omkostninger til affaldsforvaltning og forureningsbekæmpelse: større pålidelighed af produkterne). Design, som letter genbrug og genvinding, er særlig egnet til at begrænse fabrikanternes omkostninger til bortskaffelse af deres produkter, når de er udtjent. Ud over disse gevinster er der også andre økonomiske fordele såsom øget accept hos kunderne (private, industrielle eller i forbindelse med offentlige kontrakter) og på de finansielle markeder.

Disse faktorer støtter den antagelse, at fabrikanterne ikke får store omkostninger ved, at der indføres krav til miljøvenligt design. Under alle omstændigheder vil de blive omhyggeligt vurderet som led i konsekvensanalyserne, som ledsager gennemførelsesforanstaltningerne. Desuden kommer de til at gælde for alle fabrikanter, der konkurrerer på det samme marked.

Det er meget sandsynligt, at integreringen af miljøhensyn i produktdesignet generelt vil forbedre fabrikanternes viden om design- og fremstillingsprocessen samt om forsyningskæden for og distributionen og serviceringen af deres produkter. Dette kan føre til bedre udnyttelse af ressourcerne og medføre et fald i omkostningerne, som opvejer startomkostningerne. En række case studies underbygger denne hypotese³². En sådan proces kan sammenlignes med indførelsen af kvalitetsaspekter i 1980'erne: i stedet for at være dyre og uforenelige med andre krav til produktet har de systematiske og generelle krav om kvalitet været kilden til mange innovationer og er blevet en integrerende del af dagligdagen i virksomhederne³³.

Disse grunde har helt sikkert været afgørende for en lang række (specielt større) virksomheders beslutning om at indføre miljøvenligt design over en årrække. For disse virksomheder er der god grund til at antage, at direktivet kun vil medføre minimale meromkostninger.

Situationen kan være lidt anderledes, hvis fabrikanterne ikke har nogen særlig motivation til at indføre tekniske løsninger, som kan forbedre miljøegenskaberne. F.eks. har fabrikanterne normalt ikke umiddelbart nogen gavn af, at deres produkter er mere energibesparende under brug, medmindre der reklameres med det over for forbrugerne (f.eks. gennem produktmærkning) og markedsføringen er i orden. Det betyder, at fastlæggelsen af krav til miljøvenligt design i nogle tilfælde vil begrænse fabrikanternes handlefrihed, hvilket der må tages hensyn til.

Det er derfor vigtigt,

- at der er en fornuftig tilpasningsperiode og tidsplan for indførelsen af et krav, specielt hvad angår SMV'er

³¹ Nedsat demonteringstid øger genvindingsmulighederne for de fleste energiforbrugende produkter. Ved allerede i designfasen at have dette som mål opnår man samtidig at nedsætte den tid, der går til at montere produktet under fremstillingen. Et nedsat energiforbrug i elektronisk udstyrs interne kredsløb begrænser også varmeafgivelsen og dermed behovet for ventilation, hvilket medfører enklere produktion og lavere omkostninger.

³² Jf. rapport fra GreenPack-projektet "Green is the colour of money — Commercial success stories from eco-design", august 2001.

³³ Jf. også "Environmental concern in electronics Product development", G. Johansson, IVF, marts 2002.

- at der skabes en passende balance mellem niveauet for det påtænkte krav og dets tekniske og økonomiske gennemførlighed, herunder at der tages hensyn til særlige forhold på markederne
- at der findes tilstrækkelige teknologiske muligheder for at nå det krævede niveau, hvor der i princippet ikke anvendes løsninger, der er omfattet af en industriel ejendomsret
- at der sikres ordentlig og rettidig høring
- at sammenhængen og overensstemmelsen med anden EU-lovgivning eller andre politikinitiativer (f.eks. energimærkning, kriterier for økomærkning, begrænsninger i anvendelsen af farlige stoffer, forvaltning af affald af elektrisk og elektronisk udstyr) sikres.

Specifikke krav til miljøvenligt design på EU-niveau har positive konsekvenser for fabrikanterne, fordi der dermed skabes klare regler for produktudformningen, bedre håndhævelsesmuligheder for markedstilsynsmyndighederne og større retssikkerhed og mindre markedsusikkerhed.

Endelig vil den systematiske integrering af miljøaspekter i produktdesignet gøre overholdelsen af specifikke krav til miljøvenligt design væsentligt mindre omkostningskrævende. Fabrikanten, der har en god viden om miljøaspekterne og forbedringsmulighederne hvad angår deres produkter, opfylder allerede i vidt omfang de specifikke krav til miljøvenligt design, der måtte blive vedtaget.

10. OVERENSSTEMMELSESVURDERING

Der er på EU-plan blevet vedtaget metoder til vurdering af produkters overensstemmelse med væsentlige krav eller harmoniserede standarder efter den "globale metode"^{34, 35}, og disse er også indarbejdet i dette forslag. Det foreslås, at der generelt anvendes en overensstemmelsesvurderingsprocedure, der alene er baseret på selvsvurdering.

I forbindelse med selvsvurderingen skal fabrikanterne udarbejde teknisk dokumentation og afprøvningsrapporter til støtte for den overensstemmelseserklæring, de skal afgive. De offentlige myndigheder, der er ansvarlige for markedsovervågningen, skal til enhver tid have adgang til alle disse dokumenter, specielt hvis der opstår tvivl om en bestemt models overensstemmelse. Der er her tale om formelle procedurer, som skal følges, før fabrikanten lovligt kan anbringe CE-mærkningen, der er en forudsætning for, at produktet kan markedsføres og omsættes frit på EU-markedet. Nogle kommentatorer har udtrykt tvivl om selvsvurderingsprocedurens effektivitet, når tredjepart ikke før markedsføringen er indblandet i den. På baggrund af ovenstående må den dog anses for at være tilstrækkelig, især når der tages hensyn til truslen om retsforfølgelse efter markedsføringslovgivningen i det pågældende land og den meget negative reklame,

³⁴ Rådets resolution om en global metode for overensstemmelsesvurdering (EFT C 10 af 16.1.1990, s. 1).
³⁵ Rådets afgørelse 90/683/EØF om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering (EFT L 380 af 31.12.1990, s. 13).

der kunne følge med afgivelse af urigtige oplysninger. Det antages også, at en sådan selvvrurderingsprocedure er bedre egnet for SMV'er.

Det kan imidlertid for bestemte produkter være mere praktisk at have procedurer, der skal gennemføres før markedsføringen (omfattende type- og/eller produktkontrol udført af tredjepart). Det foreslås derfor at beholde muligheden for at fastlægge sådanne procedurer i den specifikke gennemførelsesforanstaltning, men kun hvis det er behørigt begrundet og dokumenteret.

Et innovativt aspekt ved nærværende forslag er, at det giver mulighed for at anvende miljøforvaltningssystemer, hvor der i tilstrækkelig grad tages hensyn til produktdesign og miljøegenskaber, som metode for overensstemmelsesvurdering. Det betyder ikke, at ethvert produkt, der fremstilles på en fabrik eller af en virksomhed, der har et miljøforvaltningssystem, der opfylder kravene i bilag V til dette forslag, nødvendigvis er i overensstemmelse med direktivet. Også de krav til miljøvenligt design, der er anført i de pågældende gennemførelsesforanstaltninger, skal overholdes. Hvis der foreligger en certificering af produktdesignet i henhold til EU's ordning for miljøstyring og miljørevision (EMAS), antages kravene i bilag V at være overholdt. Artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, giver mulighed for, at en ISO 14001-ordning, hvis den omfatter produktdesign, kan anvendes som grundlag for etablering af et miljøforvaltningssystem i henhold til bilag V.

11. OVERENSSTEMMELSESFORMODNING

EU-miljømærket tildeles produkter, der har en meget høj miljøstandard. Kriterierne for tildeling af miljømærket fastsættes på EU-plan gennem institutionelle aftaler, hvorved man sikrer, at der er klare krav, at der foretages grundige undersøgelser, og at de berørte parter er repræsenteret. Produkter med miljømærke formodes derfor at være i overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat inden for nærværende rammer, når dette krav er en del af kriteriet for at få tildelt mærket. Det anses ikke for fornuftigt at give samme status til andre nationale eller internationale miljømærker, som ikke er underlagt EU's lovgivningsprocedurer.

Standardisering kan være til nytte, når der skal fastlægges metoder til måling af de miljøparametre, som gennemførelsesforanstaltningerne indeholder. I nogle tilfælde kan standardisering anvendes til bedre at beskrive parameteret (f.eks. genvindingsegnet) gennem enklere fysiske enheder/indikatorer. Desuden kan standardisering være nyttig med hensyn til informationslevering, databaser, tjeklister osv.

De ansvarlige for standardiseringen vil under ingen omstændigheder blive anmodet om at fastsætte en grænse for et givet miljømæssigt aspekt.

På grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af nærværende direktiv og under hensyn til udviklingen på andre beslægtede områder kan der fremkomme andre metoder til overensstemmelsesformodning, der kan anvendes i fremtiden. F.eks. kan det være en god ide at overveje mulighederne for at anvende miljøvaredeklarerationer, hvis der etableres egnede EU-rammer for at anvende dem.

12. VURDERING AF MILJØGENSKABERNE OG DEN ØKOLOGISKE PROFIL

Den økologiske profil er en beskrivelse af produktets væsentlige miljøaspekter igennem hele dets livscyklus udtrykt i måleligt input og output. Som anført i det foregående ligger hovedvægten på de miljømæssigt relevante aspekter (f.eks. energiforbrug og emissioner af drivhusgasser, emissioner af forsurende stoffer, emissioner af stoffer, der ødelægger oxygenbalancen, emissioner af stoffer, der ødelægger ozonlaget). Dette vil medføre en begrænsning af produktets miljøbelastning og dermed bidrage til at mindske konsekvenserne (f.eks. klimaændringer, skovdød som følge af sur regn, eutrofiering, ødelæggelse af ozonlaget) af produktets miljøaspekter. Det er klart, at kravene til miljøvenligt design vil blive anvendt på de miljømæssige aspekter af energiforbrugende produkter, som har målelige miljømæssige konsekvenser.

Det er ikke obligatorisk at foretage en livscyklusanalyse efter de relevante internationale standarder for at fastlægge den økologiske profil. En sådan forpligtelse ville kunne medføre en uforholdsmæssigt stor økonomisk og personalemæssig byrde for virksomhederne, specielt de små og mellemstore virksomheder. Dertil kommer, at anvendelsen af livscyklusanalyser endnu ikke er slået helt igennem, og at resultaterne af sådanne analyser ikke altid er nemme at fortolke³⁶. Samtidig er livscyklusanalyserne dog ved at blive mere anvendelige og rimelige i pris, også for mindre virksomheder. Når der foreligger data fra livscyklusanalyser, og disse kan bidrage til fastlæggelse af den økologiske profil, kan de bruges. Desuden bør det ikke glemmes, at hensigten med rammedirektivet er at fokusere på faktorer, som produktdesignet har en væsentlig indflydelse på. Bilag I indeholder en række indikatorer for miljøegenskaber, som generelt anses for at være relevante for de produkter, som direktivet vedrører. Gennemførelsesforanstaltningerne vil indeholde de relevante parametre for de produkter, som de gælder for.

Der er fremkommet mange oplysninger om energiforbrugende produkters miljøegenskaber, bl.a. gennem de undersøgelser, som en række firmaer allerede har udført, de undersøgelser, der er udarbejdet i forbindelse med miljømærkningsordningen, i andre offentligt tilgængelige databaser og gennem web-baserede værktøjer til miljøvenligt design. Disse oplysninger kan være til stor nytte, når den økologiske profil skal fastsættes. Der er god grund til at forvente, at de enkelte industrisektorer udvikler systemer for deres egne produkter med henblik på gennemførelse af analyserne. De oplysninger, som fremkommer og offentliggøres som følge af dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne (f.eks. i medfør af informationskravene i bilag I), vil også være meget nyttige, når man skal nå frem til en mere generelt acceptabel idé om, hvilke specifikke miljøparametre der er de mest egnede. Det vil derfor blive stadig lettere og mere ligetil at måle og benchmarke produkternes miljøegenskaber.

Analysen skal med hensyn til sin art og grundighed gennemføres i overensstemmelse med det overordnede miljømæssige mål med dette udkast til direktiv, nemlig at gøre

³⁶

Specielt har vurderingen af de faktiske konsekvenser for miljøet, som er en integreret del af ISO 14040-standarderne, en række begrænsninger (geografisk og tidsmæssig opdeling af miljøprocesser og økosystemer, manglende lineært forhold mellem belastning og miljøpåvirkning, forskellige basale værdier og principper hos parterne, hvilket medfører forskellige definitioner på miljøproblemer og forskellige fortolkninger af resultaterne), jf. "Evolution and development of the conceptual framework and methodology of life-cycle impact assessment", SETAC, januar 1998.

de energiforbrugende produkter generelt mere miljøvenlige. Der bør tages hensyn til teknikkens stade. Dette begreb betegner ikke de seneste videnskabelige landvindinger, men afspejler et godt teknisk niveau under hensyn til den industrielle gennemførlighed og de gældende standarder og praksisser. Det er nødvendigt at finde en fornuftig balance, hvilket betyder, at fabrikanten må tage hensyn til flere forskellige krav og for at kunne gøre dette har behov for fleksibilitet. Standardisering kan være til nytte, men vil ikke blive anvendt ved fastlæggelsen af grænserne for miljøbelastningen.

En række berørte parter har kritiseret, at der ikke er retligt bindende mål eller klare miljømæssige prioriteringer i bilag I. I den forbindelse skal det bemærkes, at der er tale om et rammedirektiv, der skal give EU mulighed for at handle hurtigt og fleksibelt, når der opstår behov herfor, og at bindende grænser derfor ikke kan fastsættes i denne fase. Det er dog tydeligt beskrevet, hvordan de kan fastsættes.

Hensigten med bilag I er således at beskrive, hvordan livscyklustankegangen med hensyn til miljømæssige aspekter gøres til en integrerende del af designprocessen, hvordan resultaterne overvåges, og hvordan de nødvendige oplysninger viderefremmes til de berørte parter, således at designforbedringer konkret omsættes til virkelige fordele for miljøet. Der indføres ikke en pligt til at gennemføre en fuldstændig livscyklusanalyse for energiforbrugende produkter, før de markedsføres. Vurderingen af miljøaspekterne igennem hele produktets livscyklus bør gennemføres på grundlag af miljømæssigt relevante input og output. Denne vurdering vil blive styret af gennemførelsesforanstaltninger, hvori indgår generiske krav til miljøvenligt design, idet disse gennemførelsesforanstaltninger specificerer de relevante parametre for miljøvenligt design for de produkter, de omfatter; dette skal ske på grundlag af en konsekvensanalyse. Vurderingen skal udformes således, at virkshederne kan gennemføre den uden urimeligt store omkostninger.

13. METODOLOGI TIL FASTSÆTTELSE AF NIVEAUET FOR SPECIFIKKE KRAV TIL MILJØVENLIGT DESIGN

Direktivet giver også mulighed for indførelse af gennemførelsesforanstaltninger med specifikke krav til miljøvenligt design.

Specifikke krav til miljøvenligt design er kvantitetsbestemte og målelige krav til et bestemt miljømæssigt aspekt af produktet, f.eks. energiforbrug under brug. De kan indføres, når et vigtigt miljømæssigt aspekt er klart defineret og kræver handling (f.eks. energiforbrug og dertil knyttede drivhusgasser i Kyoto-sammenhæng). Defineringen af et sådant vigtigt miljømæssigt aspekt sker på grundlag af oplysninger og analyser vedrørende hele produktets livscyklus. Selv om der (endnu) ikke foreligger sådanne omfattende oplysninger, kan der dog vedtages specifikke krav til miljøvenligt design, hvis det anses for nødvendigt at handle, og når det er blevet kontrolleret, at den påtænkte foranstaltning medfører en begrænsning af produktets miljøpåvirkninger i hele dets livscyklus.

Et vigtigt skridt ved fastlæggelsen af specifikke krav til miljøvenligt design er at definere nøjagtige målemetoder, hvor der tages hensyn til den normale anvendelse af produktet (f.eks. fuld eller delvis belastning, klimaforhold osv.) samt egenskaber og kendetegn, der øger brugsværdien. Hvis der ikke allerede findes standarder for sådanne målinger, fastsættes disse normalt ved hjælp af mandater til de europæiske

standardiseringsorganer. Når målemetoden er fastlagt, gennemføres der en vurdering af de produkter, der er på markedet. På denne måde bliver det muligt at vurdere, mellem hvilke yderpunkter værdierne ligger, og hvilken gennemsnitsværdi der gælder for produkterne. I overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, bl.a. de forpligtelser, der fremgår af Verdenshandelsorganisationens aftale om tekniske handelshindringer, bør der altid tages højde for internationale standarder, når der fastlægges gennemførelsesforanstaltninger, medmindre disse ikke er egnede til at opnå de påtænkte mål.

Efter markedsanalysen gennemføres der en teknisk/økonomisk analyse, som har til formål at indkredse økonomisk og teknisk gennemførlige forbedringer, uden at produktets egenskaber eller brugervenlighed forringes i uacceptabel grad.

De designløsninger, som er teknisk gennemførlige og økonomisk attraktive for forbrugerne, indkredses og sammenlignes med eksisterende modeller. De økonomiske fordele for forbrugerne beregnes som forskellen i produktets livscyklusomkostninger, som er summen af købsprisen og driftsudgifterne (fortrinsvis energi, men også andre ressourcer som f.eks. vand, rengøringsmidler osv.) igennem produktets levetid.

Økonomisk set er det mest optimale for forbrugerne de mindst mulige livscyklusomkostninger. Dette niveau er derfor i princippet et benchmark ved fastsættelsen af niveauet for de specifikke krav til miljøvenligt design.

Der må imidlertid også tages hensyn til en række andre faktorer:

- produktets brugsegenskaber: når niveauet for de specifikke krav til miljøvenligt design kan have en negativ indflydelse på produktets brugsegenskaber
- forskellige former for anvendelse af produktet: hvis en stor gruppe forbrugere/brugere ville blive stillet væsentligt ringere, f.eks. fordi de anvender produktet mindre hyppigt eller anderledes end den gennemsnitlige forbruger
- ændringer i den skønnede værdi af bestemte elementer (inflation, prisen på forbrugsstoffer og energi osv.)
- produktets pris: hvis prisstigningen enten ville afholde brugere fra at købe produktet eller få dem til at beholde og måske reparere eksisterende ineffektive produkter, der snart er udtjent
- mulige miljøeffekter - positive og negative - for andre ressourcer
- konsekvenser for industrien: hvis niveauet for de specifikke krav til miljøvenligt design vil have konsekvenser for fremstillingsomkostningerne, som ikke blot kan komme til udtryk i prisen
- konkurrence: hvis det krævede niveau ville medføre tvungen brug af en bestemt virksomheds teknologi.

Denne metodologi har med held været anvendt ved fastsættelsen af energieffektivitetskrav til produkter. Eksterne miljøomkostninger kan indgå i sensitivitetsanalysen. En lignende strategi kan anvendes i forbindelse med andre ressourcer som f.eks. vand. De igangværende F&U-aktiviteter med henblik på at

udvikle metoder til bestemmelse af livscyklusomkostningerne og dermed forbedring af produkters generelle miljøegenskaber vil være meget nyttige, når den metodologi, der er beskrevet ovenfor, eventuelt skal udvides til andre miljømæssige aspekter.

I praksis har analyserne i forbindelse med de eksisterende energieffektivitetskrav (og frivillige aftaler) været konservative. Specielt har der ikke været taget hensyn til fabrikanternes evne til at begrænse omkostningerne ved at opnå de krævede forbedringer gennem omhyggeligt design og optimering af ny (eller ikke anvendt) teknologi, som ikke indgik i analyserne. Erfaringerne i mange lande har vist, at de reelle konsekvenser for fabrikanterne er mindre end forudsagt i analyserne.

I betragtning af at konsekvenserne af et bestemt krav afhænger af mange faktorer, der er specifikke for hvert påtænkt gennemførelsesdirektiv (specifikt produkt, det præcise niveau for effektivitetskravet, tidsplanen for gennemførelsen, hurtigheden af de tekniske ændringer osv.) vil det kun være fornuftigt at gennemføre detaljerede konsekvensanalyser, hvis det sker i forbindelse med de enkelte gennemførelsesforanstaltninger hvor der tages hensyn til de særlige markedsforhold for produktet og også de sandsynlige konsekvenser for SMV'er.

Under alle omstændigheder vil der blive en tilpasningsperiode mellem indførelsen af specifikke krav til miljøvenligt design og gennemførelsen af dem med henblik på at minimere de eventuelle konsekvenser for industrien. I denne periode vil de fleste leverandører alligevel have udskiftet en række af deres modeller, så der vil være god mulighed for at lade overholdelsen af kravene indgå som et designkriterium for de nye modeller.

Som et alternativ eller supplement til den generelle strategi, der er beskrevet ovenfor, kan også data, der er fremkommet i forbindelse med andre fællesskabsinstrumenter (energimærkningsdirektivet, miljømærkningsordningen, stjernemærkningsordningen for energiforbrug osv.) og tilknyttede studier anvendes som input, specielt når der skal fastsættes effektivitetskrav til særlige funktioner eller forbrugsformer for et produkt (f.eks. standby-forbrug). Lignende programmer fra andre dele af verden kan også anvendes som input, specielt når der er tale om produkter, der handles med globalt (f.eks. kontorudstyr eller forbrugerelektronik), hvor ensartede standarder på verdensplan er af helt afgørende betydning for den europæiske industris konkurrenceevne.

14. EKSTERNE ASPEKTER

De gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages på grundlag af nærværende udkast til direktiv, kommer til at gælde for både produkter fra EU og tredjelande og vil derfor ikke medføre handelshindringer eller konkurrenceforvridning. Erfaringerne fra anden EU-lovgivning (specielt med direktiverne efter den nye metode inden for sikkerhed og elektromagnetisk kompatibilitet og CE-mærkning) vil bidrage til at sikre, at alle produkter, der markedsføres i EU, opfylder kravene, uanset i hvilket land de er fremstillet. Om nødvendigt kan der i gennemførelsesforanstaltningerne fastsættes mere detaljerede forskrifter for, hvordan hvert enkelt produkt kan spores. Der vil i forbindelse med de konsekvensanalyser, der skal foretages før vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne, blive taget behørigt hensyn til gennemførelsesforanstaltningernes potentielle konsekvenser for den internationale handel. EU's handelspartnere vil blive opfordret til at deltage i høringsprocessen, når gennemførelsesforanstaltningerne skal udarbejdes, ligesom det var tilfældet med

nærværende direktiv. I overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, bl.a. i WTO-aftalen om tekniske handelshindringer, vil der blive taget hensyn til og anvendt internationale standarder (f.eks. fra ISO eller IEC). Endelig vil Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger først blive meddelt WTO, så man sikrer, at de ikke medfører handelshindringer.

Med hensyn til tiltrædelseslandene skal det endnu en gang understreges, at der med forslaget til direktiv etableres en retlig ramme, hvis virkninger først vil kunne ses, når der vedtages gennemførelsesforanstaltninger. Tiltrædelseslandene vil til den tid deltage fuldt ud i beslutningsprocessen som medlemsstater. Ved konsekvensanalyserne og høringerne før udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger vil der på samme måde blive taget hensyn til samtlige berørte parter i det udvidede EU.

15. DEN FORESLÅEDE FORANSTALTNINGS POTENTIELLE VIRKNINGER FOR NEDBRINGELSEN AF CO₂-EMISSIONERNE

For at illustrere de muligheder, der ligger i fastsættelsen af krav til miljøvenligt design, kan der peges på de meget detaljerede undersøgelser, der er gennemført for at vurdere energibesparelspotentialet for en lang række energiforbrugende produkter. Disse undersøgelser blev anvendt som input ved udarbejdelsen af det europæiske klimaændringsprogram, hvor der skulle peges på omkostningseffektive måder at begrænse CO₂-emissionerne på. I klimaændringsprogrammet deltog repræsentanter for de vigtigste producentsammenslutninger (CECED, EACEM, EICTA, CEMEP, CELMA, EUROPUMP, PNEUROP, ELC) samt uafhængige eksperter og andre berørte parter. Der blev blandt deltagerne opnået enighed om, hvilke muligheder der er for omkostningseffektivt at nedbringe emissionerne, og om, hvilke politikker der er mest effektive til at udnytte dette potentiale.

I forbindelse med klimaændringsprogrammet blev der udarbejdet et scenario over de vigtigste energiforbrugende produkters forbrug inden for husholdningssektoren, tjenesteydelsessektoren og industrisektoren i 2010 baseret på det eksisterende forbrug og de eksisterende typer produkter, hvis der ikke blev indført nye politikker, og hvis der ikke skete teknologiske fremskridt. Deltagerne opstillede også skøn over forbruget ud fra den antagelse, at de eksisterende produkter gradvis ville blive erstattet af mere effektive produkter, som er tæt på at opfylde kravet om de mindste livscyklusomkostninger for brugeren.

Nedenstående skema viser den samlede nedbringelse af CO₂-emissionerne 1990-2010 for de tre sektorer (den samlede stigning i CO₂-emissionerne, hvis der ikke bliver grebet ind, er også angivet).

	CO ₂ - emissioner 1990	CO ₂ - emissioner 1995	CO ₂ - emissioner 2010 Uændret politik	CO ₂ - emissioner 2010 Ændret politik	Nedbring- else af CO ₂ - emission- erne 1990 / 2010 Ændret politik	Nedbring- else af CO ₂ - emission- erne 2010 Uændret politik / 2010 Ændret politik
Produkter til brug i husholdningerne:						
- Elektricitet	307,30	309,10	325,10	255,06	52,24	70,04
- Andet brændstof til opvarmning og varmt vand ³⁷	438		434	327	111	107
Produkter til industriel brug:						
- Elektricitet til motorer	278,30	284,1	305,78	239,50	38,80	66,28
Produkter til brug i tjenesteydelses- sektoren:						
- Elektricitet	213,88	243,0	297,86	257,36	-43,48	40,50
- Andet brændstof til opvarmning og varmt vand ³⁸						

Analysen af energibesparelsmulighederne viser, at der især er mulighed for besparelser med hensyn til følgende produkter og sektorer, men i praksis vil potentialet for besparelser som led i gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i

³⁷ Arbejdsgruppe 3 under klimaændringsprogrammet har i detaljer analyseret forbruget og politikkerne i tilknytning til bygninger, specielt opvarmning. Det mest fremherskende udstyr til opvarmning og varmt vand er kedler. En ændring af effektivitetskravene (direktiv 92/42/EØF) vil kunne medføre CO₂-besparelser på omkring 35 mio. tons.

³⁸ Der er stor usikkerhed om disse tal og de potentielle besparelser; arbejdsgruppe 3 vil fremlægge tal herom.

henhold til dette direktiv, af ovennævnte grunde være mindre (tallene i parentes viser de skønnede muligheder for at begrænse CO₂-emissionerne):

- opvarmning og varmt vand³⁹ (12 mio. tons CO₂)
- elektriske motorer (39 mio. tons CO₂)
- belysning i husholdninger og tjenesteydelsessektoren (24 mio. tons CO₂)
- husholdningsapparater (12 mio. tons CO₂)
- kontorudstyr i husholdnings- og tjenesteydelsessektoren (34 mio. tons CO₂)
- forbrugerelektronik (14 mio. tons CO₂)
- klimaanlæg til kommerciel brug (8 mio. tons CO₂).

Det europæiske klimaændringsprogram har vist, hvor stort et potentiale der er for nedbringelse af CO₂-emissionerne, når der fastsættes specifikke energieffektivitetskrav. Kommissionen vil derfor forelægge gennemførelsesforanstaltninger for specifikke produkters energieffektivitet, så snart dette rammedirektiv er vedtaget.

16. KONKLUSIONER

- Med nærværende forslag skabes der en omfattende og sammenhængende lovgivningsmæssig ramme til fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter. Ved at fremme produkternes miljøvenlighed og deres frie bevægelighed på det indre marked bidrager direktivet til en bæredygtig udvikling og større energiforsyningsikkerhed.
- På baggrund af EU's ansvar og den grænseoverskridende art af disse spørgsmål vil de ønskede mål bedre kunne opfyldes, hvis der handles på EU-plan.
- Hvis der som hidtil fremsættes forslag til meget tekniske direktiver for enkelte produkter efter den fælles beslutningsprocedure, kommer fremskridtene til at ske langsomt. I overensstemmelse med det nyligt fremsatte forslag om institutionsopbygningen og bedre lovgivning foreslås det, at krav om miljøvenligt design fastsættes i gennemførelsesforanstaltninger efter komitologiproceduren og efter høring af de berørte parter og gennemførelse af konsekvensanalyser. På denne måde sikrer man en fleksibel tilpasning til de teknologiske muligheder og markedsforholdene, og industriens selvregulerende rolle bliver styrket.
- Nærværende udkast til direktiv supplerer og letter gennemførelsen af eksisterende EU-foranstaltninger. Det giver også de rette rammer for en hurtig reaktion på miljøproblemer, der måtte opstå.

³⁹ Tallet vedrører kun elektriske anlæg. Potentialet i varme anlæg, der anvender andre energikilder, er langt større.

- Det forventes, at en systematisk integrering af miljøhensyn i produktdesign vil mindske ressourceforbruget og omkostningerne i hele produktets livscyklus, og at dette vil opveje eventuelle startomkostninger. Erfaringerne med energimærkningsdirektivet viser, at EU-lovgivningen om produkters miljøegenskaber kan give gevinster på alle fronter (energi, miljø, forbrugere og industrien), når der indføres en passende tilpasningsperiode og behørig høring af parterne.

17. FORSLAGETS INDHOLD

I **artikel 1** fastsættes rammedirektivets mål og anvendelsesområde. Målet er at sikre energiforbrugende produkters frie bevægelighed; det bidrager til bæredygtig udvikling gennem øget energiforsyningsikkerhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau.

Artikel 2 indeholder definitionerne på de vigtigste termer og begreber i forslaget; generiske krav til miljøvenligt design vedrører produktets overordnede miljøegenskaber under hensyn til de vigtigste miljøaspekter; specifikke krav til miljøvenligt design vedrører et givet miljømæssigt aspekt, og der fastlægges med disse egnede grænseværdier.

I **artikel 3** præciseres det, at kun energiforbrugende produkter, som opfylder kravene i eventuelle gennemførelsesforanstaltninger, må markedsføres, og i **artikel 4** fastlægges bestemmelserne for overensstemmelsesmærkning og -erklæring.

I **artikel 5** bestemmes det, at energiforbrugende produkters frie bevægelighed ikke må hindres på grund af krav til miljøvenligt design, hvis produktet er i overensstemmelse med den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

På baggrund af procedurerne i de eksisterende direktiver efter den nye metode fastlægges i **artikel 6** proceduren for indførelse af forbud mod markedsføring af produkter, der er CE-mærket, men som ikke opfylder kravene i gennemførelsesforanstaltningen.

Artikel 7 indeholder bestemmelser om overensstemmelsesvurdering. I princippet anses en selv vurderingsprocedure og levering af teknisk dokumentation uden deltagelse af tredjepart for at være tilstrækkelig. Muligheden for at anvende miljøforvaltningssystemer, hvori også indgår produktdesigndimensionen, er også omhandlet i artiklen. Fabrikkerne får valget mellem disse to procedurer.

Af **artikel 8** fremgår det, at det formodes, at der foreligger overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningen, hvis produktet er blevet tildelt EU-miljømærket, og der gøres rede for, hvordan harmoniserede standarder kan bidrage til overensstemmelsesformodningen.

I **artikel 9** præciseres forskellige aspekter af proceduren for vedtagelse og offentliggørelse af harmoniserede standarder.

Artikel 10 vedrører komponenter og delkomponenter, der i sig selv ikke kan være genstand for en gennemførelsesforanstaltning i henhold til dette rammedirektiv. Samtidig kan der dog kræves miljøoplysninger om disse komponenter, når fabrikanten skal fastlægge den økologiske profil.

Artikel 11 vedrører det effektive samarbejde mellem medlemsstaterne, der er nødvendigt, for at direktivet kan fungere efter hensigten.

I **artikel 12** fastsættes kriterierne for udvælgelsen af de produkter, der skal være omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, samt de vigtigste faktorer for bestemmelsen af indholdet af sådanne gennemførelsesforanstaltninger. Det præciseres også, at gennemførelsesforanstaltningerne kan indeholde generiske eller specifikke krav til miljøvenligt design eller begge dele.

I **artikel 13** bestemmes det, at de tre eksisterende direktiver om energieffektivitetskrav til kedler, køleskabe og forkoblinger til lysstofbelysning skal integreres som gennemførelsesforanstaltninger til dette rammedirektiv med hensyn til energieffektivitet under anvendelse.

I **artikel 14** fastsættes proceduren for vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger (forskriftsudvalg).

Artikel 15 vedrører de sanktioner, der skal fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16 og 17 vedrører ophævelse og forenkling af den eksisterende EU-lovgivning.

I **artikel 18-20** behandles forskellige administrative aspekter af forslaget.

I **bilag I** beskrives de relevante parametre og proceduren for fabrikantens fastlæggelse af den økologiske profil for produkter, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning med generiske krav til miljøvenligt design.

I **bilag II** skitseres metoden for fastsættelse af niveauet for specifikke krav til miljøvenligt design.

Bilag III indeholder bestemmelser om CE-mærkning.

I **bilag IV og V** beskrives de procedurer, som fabrikanterne har til rådighed for at sikre og erklære, at deres energiforbrugende produkt opfylder bestemmelserne i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

I **bilag VI** fastsættes de nærmere bestemmelser for overensstemmelseserklæring.

I **bilag VII** fastsættes det, hvilke hovedelementer en gennemførelsesforanstaltning skal indeholde.

BILAG
Berørte parter, der deltog i mødet den 18.11.2002

Belgien:	Den Faste Repræsentation
Belgien:	Miljøstyrelsen
Belgien:	Økonomiministeriet
Belgien:	Ministeriet for regionen Wallonien - affaldsdepartementet (DGRNE)
Belgien:	Miljøforvaltningen i Bruxelles
Belgien:	Den Flamske Regions Renovationsagentur
Danmark:	Energistyrelsen
Danmark:	Miljøstyrelsen
Det Forenede Kongerige:	Handels- og Industridepartementet
Det Forenede Kongerige:	Departementet for Miljø, Fødevarer og Landbrugsspørgsmål
Finland:	Handels- og Industriministeriet
Frankrig:	Økonomi-, Finans- og Industriministeriet
Frankrig:	Ministeriet for Økologi og Bæredygtig Udvikling
Frankrig:	Departementet for Økonomi-, Finans- og Industriministeriet
Irland:	Erhvervs-, Handels- og Beskæftigelsesdepartementet
Italien:	Statens Institut for Alternativ Energi
Irland:	Erhvervs-, Handels- og Beskæftigelsesdepartementet
Nederlandene:	Miljøministeriet
Nederlandene:	Økonomiministeriet
Norge	Norges Repræsentation i EU
Spanien:	Den Faste Repræsentation, miljøattachéen
Sverige:	Industriministeriet
Sverige:	Miljøministeriet

Tyskland:	Miljøministeriet
Tyskland:	Energistyrelsen
AeA Europe:	Sammenslutning af amerikanske elektronikfabrikanter
AENOR:	Spansk standardiseringsorganisation
ANEC:	Forbrugerorganisation
ANIE:	Sammenslutning af italienske fabrikanter af elektrisk og elektronisk udstyr
Apple:	Fabrikant
ASERCOM:	Sammenslutning af europæiske fabrikanter af kølekompressorer og -kontrolanordninger
AVAYA Inc. :	Fabrikant
BEUC:	Forbrugerorganisation
CAPIEL:	Sammenslutning af europæiske gearfabrikanter
CECAPI:	Sammenslutning af europæiske fabrikanter af elektroinstallationsudstyr
CECED:	Sammenslutning af europæiske fabrikanter af husholdningsapparater
CECIMO:	Europæisk samarbejdsudvalg inden for værktøjsmaskinindustrien
CELMA:	Sammenslutning af europæiske lampe- og belysningsfabrikanter
CENELEC:	Europæisk standardiseringsorgan
COCIR:	Sammenslutning af europæiske medicinaludstøvsfabrikanter
DAIKIN Europe:	Fabrikant
DI:	Dansk industri
DIN:	Tysk standardiseringsorganisation
E.H.I:	Sammenslutning af europæiske fabrikanter af varmeanlæg
ECOS:	Europæisk borgerbevægelse inden for miljøstandardisering

EEB:	Europæisk miljøudvalg, ngo
EFCEM:	Sammenslutning af europæiske fabrikker af gastronomisk udstyr
EFTA Sekretariat:	Den Europæiske Frihandelsorganisation
EHA:	Sammenslutning af svenske fabrikker af elektroniske apparater
EICTA:	Sammenslutning af europæiske ikt- og forbrugerelektronikfabrikker
Electronics Coalition:	Brancheorganisation
EPEE:	Sammenslutning af kølemiddelfabrikker
EPTA:	Sammenslutning af europæiske fabrikker af elektroværktøj
ESIA:	Sammenslutning af europæiske fabrikker af halvledere
EU Committee:	Det amerikanske handelskammer
EURELECTRIC:	Sammenslutning inden for elektronikindustrien
Eurocommerce:	Engros- og detailhandelsrepræsentation i EU
EUROMOT:	Sammenslutning af europæiske fabrikker af forbrændingsmotorer
EVA:	Sammenslutning af europæiske automatfabrikker
FEE:	Sammenslutning af belgiske elektro- og elektronikfabrikker
FIEEC:	Sammenslutning af franske fabrikker af elektro-, elektronik- og kommunikationsudstyr
Fujitsu Limited:	Fabrikant
General Electric:	Fabrikant
IEA:	Det Internationale Energiagentur
Intel:	Fabrikant
JBCE:	Det japanske handelskammer i Europa
JISC:	Japansk standardiseringsudvalg

Lucent Technologies:	Fabrikant
Marcogaz:	Teknisk sammenslutning inden for den europæiske gasindustri
ORGALIME:	Sammenslutning inden for den europæiske metal-, elektro- og elektronikindustri
Remanufactured:	Sammenslutning af fabrikanter, der genvinder blæk- og tonerpatroner
Schneider Industry:	Fabrikant
TIE:	Sammenslutning af europæiske legetøjsfabrikanter
UEAPME:	Europæisk SMV-organisation
UNICE:	Europæisk arbejdsgiverorganisation
WKÖ:	Det østrigske handelskammer
WWF:	ngo inden for miljø

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴²,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forskellene mellem de enkelte medlemsstaters love og administrative bestemmelser om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter kan skabe handelshindringer og konkurrenceforvridning i Fællesskabet og således have en direkte indflydelse på oprettelsen af det indre marked og på, hvordan det fungerer. Kun ved at harmonisere medlemsstaternes lovgivning er det muligt at undgå sådanne handelshindringer og illoyal konkurrence.
- (2) Energiforbrugende produkter tegner sig for en stor del af forbruget af naturressourcer og energi i Fællesskabet. De har også en række andre væsentlige virkninger på miljøet. Langt størstedelen af de produktkategorier, der findes på Fællesskabets marked, påvirker miljøet i meget forskellig grad, selv om de fungerer stort set ens. Af hensyn til den bæredygtige udvikling bør en løbende forbedring af disse produkters generelle miljøpåvirkning fremmes, navnlig når denne forbedring ikke medfører urimelige omkostninger.
- (3) Der bør fastlægges en sammenhængende ramme for anvendelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter med det formål at sikre fri bevægelighed for de produkter, som opfylder kravene, og at begrænse deres generelle miljøpåvirkning. Sådanne fællesskabskrav bør være i overensstemmelse med principperne for international handel.

⁴⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴² EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴³ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (4) Formålet med dette direktiv er at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet ved at forbedre energiforbrugende produkters ressourceeffektivitet, hvilket i sidste ende vil gavne forbrugerne og andre slutbrugere. Bæredygtig udvikling kræver også, at der tages behørigt hensyn til de foreslåede foranstaltningers sundhedsmæssige, samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. En forbedring af produkternes energieffektivitet bidrager til energiforsynings sikkerheden, som er en forudsætning for sunde økonomiske aktiviteter og dermed for bæredygtig udvikling.
- (5) Strategien i grønbogen om en integreret produktpolitik⁴⁴, som er et væsentligt innovativt element i det sjette miljøhandlingsprogram, der blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF⁴⁵, har til formål at begrænse miljøpåvirkningen fra produkterne i hele deres livscyklus. Hvis der allerede i designfasen tages hensyn til miljøpåvirkningen fra et produkt i hele dets livscyklus, er der store muligheder for at fremme miljøforbedringer på en omkostningseffektiv måde. Der bør være tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt at integrere disse faktorer i produktdesignet og samtidig tage hensyn til tekniske, funktionelle og økonomiske forhold.
- (6) Det kan være nødvendigt og begrundet at fastsætte særlige kvantitetsbestemte krav til miljømæssigt design for en række produkter eller miljømæssige aspekter deraf for at sikre, at deres miljøpåvirkning reduceres mest muligt. Ved indførelsen af sådanne prioriterede foranstaltninger bør der specielt tages hensyn til deres potentiale med hensyn til uden de store omkostninger at begrænse emissionen af drivhusgasser. Sådanne foranstaltninger kan bidrage til opfyldelsen af det mål, der er indeholdt i Kyoto-protokollen til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som er godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF⁴⁶, og hvori der kræves en nedbringelse på 8 % i drivhusgasemissionerne i Fællesskabet senest i 2012, samt til yderligere begrænsninger efter 2012. De kan også bidrage til en bæredygtig anvendelse af ressourcerne og udgøre et vigtigt bidrag til de tiårsrammeprogrammer om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, som der blev opnået enighed om på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i september 2002.
- (7) Niveaue for kravene til miljøvenligt design bør normalt fastlægges på grundlag af tekniske, økonomiske og miljømæssige analyser. Fleksible metoder til fastlæggelse af niveaue for kravene kan gøre det lettere hurtigt at opnå bedre miljøresultater. Hvis der skal fastsættes obligatoriske foranstaltninger, kræver det, at de berørte parter er blevet hørt på behørig vis. Ved en sådan høring vil det også fremgå, om der er behov for en gradvis indførelse eller for overgangsforanstaltninger. Hvis der fastsættes mellem mål, bliver politikken mere forudsigelig, der kan tages hensyn til produktudviklingscyklussen, og det bliver lettere for de berørte parter at planlægge langsigtet.
- (8) Alternative fremgangsmåder som f.eks. selvregulering i industrien bør foretrækkes, hvis det forventes at kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det kan være nødvendigt at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis markedskræfterne ikke udvikler sig i den rigtige retning eller hurtigt nok.

⁴⁴ KOM(2001) 68.

⁴⁵ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁴⁶ EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.

- (9) Energiforbrugende produkter, der opfylder de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv, bør forsynes med CE-mærkning og oplysninger i tilknytning dertil, så de kan markedsføres på det indre marked og omsættes frit.
- (10) Der bør tages hensyn til de moduler og regler, der er fastsat med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering, jf. Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen⁴⁷.
- (11) Tilsynsmyndighederne bør udveksle oplysninger om de påtænkte foranstaltninger på dette direktivs område med henblik på at forbedre markedsovervågningen. I dette samarbejde bør der gøres størst mulig brug af elektroniske kommunikationsmidler og de relevante fællesskabsprogrammer.
- (12) Det gavner det indre marked, hvis der findes standarder, som er harmoniseret på fællesskabsplan. Når referencen til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør overensstemmelse med denne danne grundlag for en formodning om, at de tilsvarende krav i den gennemførelsesforanstaltning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, er opfyldt, men andre midler til at påvise en sådan overensstemmelse bør også tillades.
- (13) Harmoniserede standarder er tekniske specifikationer, der vedtages af de europæiske standardiseringsorganer, jf. bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁴⁸, på grundlag af mandater udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med det nævnte direktiv og i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og disse organer. I den internationale handels interesse bør der altid anvendes internationale standarder, når dette er muligt.
- (14) Dette direktiv er i overensstemmelse med principperne for gennemførelse af den nye metode som fastsat i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder⁴⁹ og for henvisninger til harmoniserede europæiske standarder. I Rådets resolution af 28. oktober 1999⁵⁰ blev det anbefalet, at Kommissionen skulle undersøge, om principperne i den nye metode kunne udvides til sektorer, der endnu ikke var omfattet, som et middel til om muligt at forbedre og forenkle lovgivningen.
- (15) Dette direktiv skaber synergi med og supplerer gældende fællesskabsretsakter som f.eks. Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger⁵¹, forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om

⁴⁷ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23.

⁴⁸ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Direktivet er ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

⁴⁹ EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.

⁵⁰ EFT C 141 af 19.5.2000, s. 1.

⁵¹ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁵², forordning (EF) nr. 2422/2001 af 6. november 2001 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr⁵³, direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁵⁴ og direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁵⁵, og dette vil bidrage til at forøge virkningen af dem og til indførelsen af harmoniserede krav, som producenterne skal opfylde.

- (16) Da Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel⁵⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinations skabe til husholdningsbrug⁵⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF af 18. september 2000 om energieffektivitetskrav for forkoblinger til lysstofbelysning⁵⁸ allerede indeholder bestemmelser om revision af energieffektivitetskravene, bør de integreres i nærværende rammer.
- (17) Direktiv 92/42/EØF indeholder bestemmelser om stjernemærkning til angivelse af varmtvandskedlers virkningsgrad. Da medlemsstaterne og branchen er enige om, at stjernemærkningsordningen ikke har givet de forventede resultater, bør direktiv 92/42/EØF ændres.
- (18) I stedet for kravene i Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt byggeri⁵⁹ gælder nu bestemmelserne i direktiv 92/42/EØF, Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater⁶⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁶¹. Direktiv 78/170/EØF bør derfor ophæves.
- (19) I direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater⁶² fastsættes betingelserne for, at medlemsstaterne kan kræve offentliggørelse af oplysninger om den støj, som sådanne apparater afgiver, og en procedure for bestemmelse af støjniveauet. Af harmoniseringshensyn bør støjafgivelsen indgå i en integreret vurdering af miljøegenskaberne. Da dette direktiv indeholder bestemmelser om en sådan integreret fremgangsmåde, bør direktiv 86/594/EØF ophæves.

⁵² EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁵³ EFT L 332 af 12.12.2001, s. 1.

⁵⁴ EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁵⁵ EFT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

⁵⁶ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17.

⁵⁷ EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36.

⁵⁸ EFT L 279 af 1.11.2000, s. 33.

⁵⁹ EFT L 52 af 23.2.1978, s. 32. Direktivet er ændret ved direktiv 82/885/EØF (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 19).

⁶⁰ EFT L 196 af 26.7.1990, s. 15. Direktivet er ændret ved direktiv 93/68/EØF.

⁶¹ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁶² EFT L 344 af 6.12.1986, s. 24.

- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶³.
- (21) Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til forseelsen og have en afskrækkende virkning.
- (22) Målene for denne foranstaltning, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer, gennem krav om, at produkter skal være tilstrækkeligt miljøvenlige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammerne for integrering af miljøaspekter i produktdesign og -udvikling for at sikre den fri bevægelighed for energiforbrugende produkter i det indre marked.

Der skal i henhold til direktivet fastsættes krav, som de energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, skal opfylde ved markedsføringen. Det bidrager til bæredygtig udvikling ved at øge energiforsynings sikkerheden og ved at have et højt miljøbeskyttelsesniveau som mål.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på transport af personer eller varer til lands, til vands eller i luften.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "Energiforbrugende produkt": et produkt, som er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossil energi og vedvarende energi) for at kunne arbejde efter hensigten, og et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi, herunder dele, som er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som markedsføres som særskilte dele til slutbrugere, og hvis miljøegenskaber kan vurderes uafhængigt.

⁶³ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (2) "Komponenter og delkomponenter": dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres som særskilte dele til slutbrugere, eller hvis miljøegenskaber ikke kan vurderes uafhængigt.
- (3) "Gennemførelsesforanstaltninger": foranstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv, og ved hvilke der fastsættes krav til miljøvenligt design, som er nødvendige for at opfylde målet med dette direktiv for bestemte energiforbrugende produkter eller for miljømæssige aspekter deraf.
- (4) "Markedsføring" den første tilrådighedsstillelse af det energiforbrugende produkt på Fællesskabets marked med henblik på distribution eller anvendelse i Fællesskabet; tilrådighedsstillelsen kan enten ske mod betaling eller være gratis.
- (5) "Fabrikant": enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for det energiforbrugende produkts overensstemmelse med dette direktiv med henblik på markedsføring af det under sit eget navn eller varemærke eller med henblik på egen anvendelse.
- (6) "Repræsentant": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som efter udtrykkeligt at være udpeget hertil af fabrikanten handler i hans sted og kan kontaktes af myndigheder og organer i Fællesskabet i stedet for fabrikanten for så vidt angår dennes forpligtelser i henhold til dette direktiv.
- (7) "Materialer": råmaterialer, halvfabrikata og hjælpematerialer.
- (8) "Produktdesign": den række processer, hvorved de retlige, tekniske, sikkerhedsmæssige, funktionelle, markedsmæssige eller øvrige krav, som produktet skal opfylde, omsættes til den tekniske specifikation for et energiforbrugende produkt.
- (9) "Miljøaspekt": et element eller en funktion ved et energiforbrugende produkt, der kan indgå i et samspil med miljøet.
- (10) "Miljøpåvirkning": enhver negativ ændring af miljøet, der helt eller delvis skyldes energiforbrugende produkter.
- (11) "Livscyklus": et energiforbrugende produkts fortløbende og indbyrdes forbundne stadier fra dets design til den endelige bortskaffelse.
- (12) "Udtjent produkt": et energiforbrugende produkt i den tilstand, det har ved udgangen af den første anvendelsesperiode.
- (13) "Genbrug": enhver proces, hvorved et energiforbrugende produkt eller komponenter herfra, når de(t) er udtjent, fortsat anvendes til samme formål, som de(t) blev fremstillet til, herunder fortsat anvendelse af et energiforbrugende produkt, som er afleveret til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller producenter, samt genbrug af et energiforbrugende produkt efter reovering.
- (14) "Genvinding": oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse. Ved energiudnyttelse forstås anvendelse af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen.

- (15) "Nyttiggørelse": en af de processer, der er omhandlet i bilag II B til Rådets direktiv 75/442/EØF⁶⁴.
- (16) "Affald": ethvert stof eller enhver genstand, som henhører under en af kategorierne i bilag I til direktiv 75/442/EØF, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med.
- (17) "Økologisk profil": en beskrivelse i overensstemmelse med den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for det energiforbrugende produkt, af det input og output, herunder alt efter det enkelte tilfælde råmaterialer, halvfabrikata, emissioner og affald, der er forbundet med et energiforbrugende produkt i hele dets livscyklus, og som er af betydning for dets miljøpåvirkning og udtrykkes i fysiske mængder, der kan måles.
- (18) "Miljøegenskaber": et energiforbrugende produkts miljøegenskaber er resultaterne af fabrikantens forvaltning af det energiforbrugende produkts miljøaspekter, som afspejles i dets økologiske profil.
- (19) "Forbedring af miljøegenskaberne": forbedring af et energiforbrugende produkts generelle miljøegenskaber i løbet af en række produktgenerationer, men ikke nødvendigvis af alle produktets miljøaspekter samtidigt.
- (20) "Miljøvenligt design": systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre det energiforbrugende produkts miljøegenskaber i hele dets livscyklus.
- (21) "Krav til miljøvenligt design": ethvert krav i tilknytning til et energiforbrugende produkt eller til designet af et energiforbrugende produkt, der har til formål at forbedre dets miljøegenskaber, eller ethvert krav om levering af oplysninger om et energiforbrugende produkts miljøaspekter.
- (22) "Generisk krav til miljøvenligt design": ethvert krav til miljøvenligt design, der er baseret på den økologiske profil som helhed, og ved hvilket der ikke fastsættes grænseværdier for enkelte miljøaspekter.
- (23) "Specifikt krav til miljøvenligt design": et kvantitetsbestemt og måleligt krav til miljøvenligt design vedrørende et bestemt miljøaspekt af et energiforbrugende produkt, f.eks. energiforbrug under brugen beregnet for en given output-effekt.
- (24) "Harmoniseret standard": en teknisk specifikation vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan i henhold til et mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 98/34/EF med det formål at fastlægge et europæisk krav, som det ikke er obligatorisk at opfylde.

⁶⁴ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

Artikel 3
Markedsføring og ibrugtagning

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, kun markedsføres og/eller ibrugtages, hvis de er i overensstemmelse med sådanne gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 4
Mærkning og overensstemmelseserklæring

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres, skal det forsynes med CE-overensstemmelsesmærkning, og der skal udstedes en overensstemmelseserklæring, hvorved fabrikanten eller dennes repræsentant sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
2. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne "CE", jf. bilag III.
3. Overensstemmelseserklæringen skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VI.
4. Energiforbrugende produkter må ikke være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne hvad angår betydningen eller formen af CE-mærkningen.
5. Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til punkt 2.3, litra n, i bilag I, skal foreligge på deres officielle sprog, når det energiforbrugende produkt når ud til slutbrugerne. Medlemsstaterne kan også tillade, at oplysningerne gives på et eller flere andre officielle fællesskabsprog.

Ved anvendelsen af første afsnit tager medlemsstaterne specielt hensyn til:

- (a) om oplysningerne kan gives ved hjælp af harmoniserede symboler eller anerkendte koder eller andre foranstaltninger
- (b) hvilken type bruger det energiforbrugende produkt henvender sig til, og hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed.

Artikel 5
Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke på deres område på grundlag af krav til miljøvenligt design hindre markedsføring og/eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, der opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og som er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 4.
2. Medlemsstaterne må ikke hindre, at der f.eks. på messer og udstillinger eller ved demonstrationer præsenteres energiforbrugende produkter, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produkterne gældende gennemførelsesforanstaltning, når det ved synlig skiltning klart er anført, at de ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne, og at de ikke kan sælges, før en sådan overensstemmelse foreligger.

Artikel 6
Begrænsning af markedsføringen

1. Konstaterer en medlemsstat, at et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 4, når det anvendes efter hensigten, ikke opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og/eller at CE-mærkningen anvendes uberettiget, pålægges det fabrikanten eller dennes repræsentant at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning og/eller med CE-mærkningsbestemmelserne og at bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, som medlemsstaten fastsætter.

Bringes den manglende overensstemmelse ikke til ophør, begrænser eller forbyder medlemsstaten markedsføringen af det pågældende energiforbrugende produkt eller sikrer, at det trækkes tilbage fra markedet.

2. Enhver afgørelse, som en medlemsstat træffer i medfør af dette direktiv, og som medfører, at et energiforbrugende produkts markedsføring og/eller ibrugtagning begrænses, skal behørigt begrundes.

Afgørelsen meddeles straks den berørte part, der samtidig oplyses om de klagemuligheder, der er i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat, samt fristerne for indgivelse af sådanne klager.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om foranstaltninger truffet i medfør af stk. 1 med angivelse af årsagerne hertil og specielt, om den manglende overensstemmelse skyldes:

- (a) manglende opfyldelse af kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning
- (b) ukorrekt anvendelse af de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2
- (c) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2.

4. Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter og kan indhente teknisk rådgivning fra uafhængige eksterne eksperter.

Finder Kommissionen efter dette samråd, at foranstaltningen er berettiget, underretter den straks den medlemsstat, som har taget initiativet, samt de øvrige medlemsstater herom.

Finder Kommissionen, at foranstaltningen ikke er berettiget, underretter den straks medlemsstaterne herom.

5. Begrundes den i stk. 1, første afsnit, omhandlede afgørelse med en mangel ved de harmoniserede standarder, igangsætter Kommissionen straks den procedure, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, 3 og 4. Kommissionen underretter samtidig det i artikel 14, stk. 1, omhandlede udvalg.

6. Når et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse med alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, er CE-mærket, træffer den berørte medlemsstat de nødvendige foranstaltninger over for fabrikanten eller dennes repræsentant, der har foretaget CE-mærkningen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.
7. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, der indgives som led i denne procedure, om fornødent behandles fortroligt.
8. De afgørelser, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, offentliggøres.

Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7 *Overensstemmelsesvurdering*

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres, skal fabrikanten foretage en overensstemmelsesvurdering af det energiforbrugende produkt, hvori alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning indgår.
2. Overensstemmelsesvurderingsprocedurerne specificeres i gennemførelsesforanstaltningerne, og fabrikanterne har valget mellem den interne designkontrol, der er omhandlet i bilag IV, og miljøforvaltningssystemet, der er omhandlet i bilag V. Når det er behørigt begrundet og står i forhold til risikoen, udvælges overensstemmelsesvurderingsproceduren blandt modul B, C, D og E i afgørelse 93/465/EØF.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der er registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001⁶⁵, og er designfunktionen omfattet af denne registrering, antages denne organisations miljøforvaltningssystem at opfylde kravene i bilag V til dette direktiv.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der har et miljøforvaltningssystem, hvori indgår produktdesignfunktionen, og som gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede standarder, hvis referencenumre er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, antages dette miljøforvaltningssystem at opfylde kravene i bilag V.

3. Efter markedsføringen af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, opbevarer fabrikanten eller dennes repræsentant de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer i 10 år efter, at det sidste energiforbrugende produkt er blevet fremstillet, således at medlemsstaterne kan få

⁶⁵ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

indsigt heri.

Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

4. Er fabrikanten ikke etableret i Fællesskabet, og har han ikke en repræsentant, påhviler forpligtelsen til at sikre, at det energiforbrugende produkt, der markedsføres, er i overensstemmelse med den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, den person, der markedsfører det energiforbrugende produkt i Fællesskabet.
5. Dokumenter vedrørende overensstemmelsesvurderingen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 4, udarbejdes på et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 8

Overensstemmelsesformodning

1. Medlemsstaterne anser et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 4, for at være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
2. Et energiforbrugende produkt, for hvilket der er blevet anvendt harmoniserede standarder, hvis referencenumre er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, som sådanne standarder vedrører.
3. Et energiforbrugende produkt, som er miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000, formodes at være i overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, i det omfang miljømærkningen opfylder disse krav.

Artikel 9

Harmoniserede standarder

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes foranstaltninger, der giver de berørte parter mulighed for at blive hørt på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og overvågningen af de harmoniserede standarder.
2. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder, hvis anvendelse anses for at opfylde særlige bestemmelser i en gældende gennemførelsesforanstaltning, ikke i fuldt omfang opfylder disse, orienterer den berørte medlemsstat eller Kommissionen det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF, herom med angivelse af en begrundelse.

Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

3. På baggrund af udvalgets udtalelse beslutter Kommissionen at offentliggøre, ikke at offentliggøre, delvis at offentliggøre, at bibeholde eller tilbagekalde de referencer til

de pågældende harmoniserede standarder, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Kommissionen orienterer det berørte europæiske standardiseringsorgan og udsteder om nødvendigt et nyt mandat med henblik på ændring af de pågældende harmoniserede standarder.

Artikel 10

Krav til komponenter og delkomponenter

I overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningerne sikrer medlemsstaterne, at fabrikanter af komponenter eller delkomponenter til energiforbrugende produkter efter anmodning fra andre fabrikanter, der anvender komponenten eller delkomponenten i et energiforbrugende produkt, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, stiller alle de oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at fastlægge det energiforbrugende produkts økologiske profil.

Specielt kan det ved gennemførelsesforanstaltninger kræves, at fabrikanterne stiller oplysninger til rådighed om materialesammensætningen og energi- og/eller ressourceforbruget vedrørende de komponenter eller delkomponenter de fremstiller, og i påkommende tilfælde resultaterne af miljøvurderinger og/eller referenceundersøgelser, som vedrører anvendelsen af de pågældende komponenter eller delkomponenter og forvaltningen af dem, når de er udtjent.

Artikel 11

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af dette direktiv.

De tilskynder disse myndigheder til at samarbejde med hinanden og forsyne hinanden med oplysninger for at lette anvendelsen af dette direktiv.

Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger gøres der i videst muligt omfang brug af elektroniske kommunikationsmidler, og der kan gives støtte hertil gennem de relevante fællesskabsprogrammer.

2. Der træffes afgørelse om specifikationerne for og strukturen i udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 12

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen, der handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 14, stk. 2, kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger under anvendelse af følgende kriterier:
 - (a) Med hensyn til udvælgelsen af de energiforbrugende produkter, der skal være omfattet:

- (i) salget af og handelen med det energiforbrugende produkt skal være betydelig
 - (ii) det energiforbrugende produkt skal have en væsentlig miljøpåvirkning
 - (iii) det energiforbrugende produkt skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger
 - (iv) der skal tages hensyn til Fællesskabets prioriteringer på miljøområdet som f.eks. fastsat i afgørelse nr. 1600/2002/EF.
- (b) Med hensyn til foranstaltningens indhold:
- (i) der skal tages hensyn til hele produktets livscyklus
 - (ii) produktets brugsegenskaber må ikke blive påvirket i væsentlig grad
 - (iii) der må ikke være nogen negativ effekt på sundheden og sikkerheden
 - (iv) der bør ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger
 - (v) der bør ikke være væsentlige negative konsekvenser for fabrikanternes konkurrenceevne, heller ikke på markeder uden for Fællesskabet.
2. Ved gennemførelsesforanstaltningerne skal der fastsættes generiske krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med bilag I og/eller specifikke krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med bilag II.
- Der skal indføres specifikke krav til miljøvenligt design for udvalgte miljøaspekter, som har en væsentlig miljøpåvirkning.
3. Gennemførelsesforanstaltningerne skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VII.

Artikel 13
Eksisterende gennemførelsesforanstaltninger

Direktiv 92/42/EØF, 96/57/EF og 2000/55/EF anses for at være gennemførelsesforanstaltninger i dette direktivs betydning hvad angår ikke-industrielle varmtvandskedler, køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug samt forkoblinger til lysstofbelysning med hensyn til energieffektivitet under anvendelsen.

Artikel 14
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt "udvalget", der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 15
Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser vedrørende de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den dato, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, og underretter den straks om eventuelle senere ændringer.

Artikel 16
Ændringer

I direktiv 92/42/EØF foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 6 udgår.
- (2) Bilag I, punkt 2, udgår.

Artikel 17
Ophævede direktiver

Direktiv 78/170/EF og 86/594/EØF ophæves.

Artikel 18
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2005. De meddeler straks Kommissionen teksten til bestemmelserne og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19
Ikrafttræden*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 20
Adressater*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand*

*På Rådets vegne
[...]
Formand*

BILAG I (jf. artikel 12, stk. 3)
Metode til fastsættelse af generiske krav til miljøvenligt design

Gennemførelsesforanstaltninger indeholdende krav til miljøvenligt design i henhold til artikel 12, stk. 3, skal indbefatte følgende bestemmelser, alt efter hvilket energiforbrugende produkt der er omfattet af gennemførelsesforanstaltningen.

DEL 1. GENERELLE BESTEMMELSER

1. Fabrikanter af energiforbrugende produkter skal gennemføre en vurdering af de miljømæssige aspekter af en repræsentativ model af det energiforbrugende produkt igennem hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse af normale anvendelsesbetingelser og hensigten med anvendelsen.

På grundlag af denne vurdering skal fabrikanterne fastlægge den økologiske profil af en repræsentativ model af det energiforbrugende produkt. Den skal være baseret på miljømæssigt relevante produktkendetegn og input/output igennem hele produktets livscyklus udtrykt i fysiske mængder, der kan måles.

Vurderingen skal være koncentreret om og først og fremmest omhandle de faktorer, som kan ændres væsentligt gennem produktdesignet.

2. Fabrikanten skal anvende denne vurdering til at evaluere alternative designløsninger med henblik på at opnå en forbedring af produktets miljøegenskaber under hensyn til teknikkens state inden for miljøvenligt design.

Ved valget af en bestemt designløsning skal der opnås en fornuftig balance mellem de forskellige miljøaspekter og mellem miljøaspekter og andre relevante hensyn, f.eks. sikkerhed og sundhed, tekniske krav til funktionalitet, kvalitet og ydeevne samt økonomiske aspekter, herunder fremstillingsomkostninger og salgbarhed, samtidig med at al relevant lovgivning overholdes.

I designprocessen for energiforbrugende produkter skal specielt indgå nogle af de elementer, der er fastsat i del 2 i dette bilag.

De relevante parametre for miljøvenligt design specificeres i gennemførelsesforanstaltningen.

DEL 2. PARAMETRE FOR MILJØVENLIGT DESIGN AF ENERGIFORBRUGENDE PRODUKTER

- 2.1 Den vurdering, der er beskrevet i del 1 i dette bilag, skal i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningen vedrøre følgende faser af produktets livscyklus, i det omfang de vedrører produktdesignet:

- (a) fremskaffelse af råmaterialer
- (b) fremstilling
- (c) emballage, transport og distribution
- (d) installering og vedligeholdelse

- (e) anvendelse
- (f) foranstaltninger, når produktet er udtjent.

2.2 For hver fase skal følgende miljømæssige aspekter vurderes, når det er relevant:

- (a) forventet forbrug af materialer, energi og andre ressourcer som f.eks. ferskvand
- (b) forventede emissioner til luft, vand og jord
- (c) forventet forurening på grund af fysiske effekter som f.eks. støj, vibrationer, stråling, elektromagnetiske felter
- (d) forventet mængde affald
- (e) muligheder for genbrug, genvinding og nyttiggørelse af materialer og/eller af energi under hensyn til direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

2.3 Alt efter det enkelte tilfælde skal specielt følgende parametre anvendes til vurdering af potentialet for forbedring af miljøaspekterne som anført i foregående punkt, om nødvendigt suppleret af andre parametre:

- (a) produktets vægt og volumen
- (b) anvendelse af genvundne produkter
- (c) energiforbrug i hele livscyklussen
- (d) anvendelse af stoffer, der er klassificeret som sundheds- og/eller miljøskadelige i henhold til direktiv 67/548/EØF⁶⁶ og under hensyn til lovgivningen om markedsføring og anvendelse af særlige stoffer, f.eks. direktiv 76/769/EØF⁶⁷ eller 2002/95/EF
- (e) mængden og arten af de forbrugsstoffer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse
- (f) genbrugs- og genvindingsegenskaber udtrykt ved: antal anvendte materialer og komponenter, anvendelse af standardkomponenter, tidsforbrug ved demontering, eventuel anvendelse af specialværktøj til demontering, anvendelse af komponent- og materialekodningsstandarder for mærkning af komponenter og materialer, der er egnede til genbrug og genvinding (herunder ISO-mærkning af plastdele), anvendelse af materialer, der let kan genvindes, let adgang til værdifulde og andre genvindelige komponenter og materialer, let adgang til komponenter og materialer, der indeholder farlige stoffer
- (g) anvendelse af brugte komponenter
- (h) så vidt muligt ingen anvendelse af tekniske løsninger, der besværliggør genbrug og genvinding af komponenter og hele apparater

⁶⁶ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁶⁷ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

- (i) forlængelse af levetiden udtrykt ved: garanteret minimumslevetid, garanteret levering af reservedele i en minimumsperiode, modularitet, opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder
- (j) affaldsmængde, herunder mængde farligt affald
- (k) emissioner til luften (drivhusgasser, forsurende stoffer, flygtige organiske forbindelser, stoffer, der er ødelæggende for ozonlaget, svært nedbrydelige organiske forurenende stoffer, tungmetaller, småpartikler og svævestøv), jf. dog direktiv 97/68/EF om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner⁶⁸
- (l) emissioner til vand (tungmetaller, stoffer, der er skadelige for oxygenbalancen, svært nedbrydelige organiske forurenende stoffer)
- (m) emissioner til jord (specielt lækning og udslip af farlige stoffer under produkternes anvendelse og risikoen for udvaskning efter deponering som affald)
- (n) oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end fabrikanten håndterer, anvender eller genvinder det energiforbrugende produkt, herunder, hvis det er relevant:
 - Instruktioner vedrørende fremstillingsprocessen.
 - Oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet. Disse skal ledsage produktet, når det markedsføres, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne.
 - Instruktioner til forbrugerne/brugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre en så lang levetid som muligt, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent.
 - Oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genvinding eller bortskaffelse, når produkterne er udtjent. De grundlæggende oplysninger skal findes på selve produktet, når dette er muligt.

I forbindelse med disse oplysninger skal der tages hensyn til forpligtelser i henhold til anden fællesskabslovgivning, f.eks. direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

⁶⁸ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

BILAG II

Metode til fastsættelse af niveauet for specifikke krav til miljøvenligt design

(Jf. artikel 12, stk. 3)

Specifikke krav til miljøvenligt design har til formål at forbedre et bestemt miljømæssigt aspekt af produktet. De kan have form af krav til nedsat forbrug af en bestemt ressource, f.eks. grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen (f.eks. grænser for vandforbruget under anvendelsen eller af mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller en krævet mindstemængde genvundet materiale).

Niveauet for specifikke krav til miljøvenligt design af et energiforbrugende produkt fastsættes som følger:

1. Ved en teknisk og økonomisk analyse udvælges en række repræsentative modeller af det pågældende energiforbrugende produkt på markedet, og der peges på de tekniske muligheder for at forbedre produktets miljøegenskaber, idet der tages hensyn til disse muligheds økonomiske konsekvenser, og idet væsentlige ydelsestab eller nedsat anvendelighed for forbrugerne søges undgået.

På grundlag af denne analyse og under hensyn til den økonomiske og tekniske gennemførlighed samt mulighederne for forbedring træffes der konkrete foranstaltninger med henblik på at begrænse produktets miljøpåvirkning.

Med hensyn til energiforbruget under anvendelse fastsættes for repræsentative modeller af det energiforbrugende produkt niveauet for energieffektivitet eller energiforbrug med det mål at opnå et omkostningsminimum for slutbrugerne i hele livscyklussen. Ved analysemetoden for livscyklusomkostningerne anvendes en realdiskonteringsrate på 5 % og en realistisk levetid for det energiforbrugende produkt. Den er baseret på summen af ændringerne i købsprisen (som følge af ændringerne i industriens omkostninger) og i driftsudgifterne, som er en følge af de forskellige muligheder for teknisk forbedring, der indregnes i de repræsentative energiforbrugende produkters levetid. Driftsomkostningerne dækker hovedsagelig energiforbrug og yderligere omkostninger i form af andre ressourcer (f.eks. vand eller rengøringsmidler).

Der skal gennemføres en sensitivitetanalyse omfattende de relevante elementer (f.eks. prisen på energi eller andre ressourcer, priser på råvarer, produktionsomkostninger, afskrivningsfaktor) og, hvis det er relevant, under inddragelse af de eksterne miljøomkostninger for at undersøge, om der er sket væsentlige ændringer, og om de overordnede konklusioner holder. Kravene skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

En lignende metodologi vil kunne anvendes for andre ressourcer som f.eks. vand.

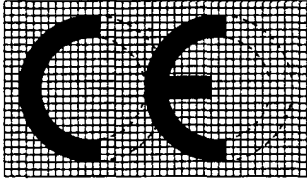
2. Niveauet for specifikke krav til miljøvenligt design kan fastsættes under anvendelse af data, der er fremkommet som led i andre fællesskabsaktiviteter, herunder forordning nr. 1980/2000 om et EF-miljømærke, de kommende strategier om bæredygtig anvendelse af ressourcer og genvinding på bestemte områder, direktiv 92/75/EØF om energimærkning af husholdningsapparater og forordning (EF) nr. 2422/2001 om energimærkning af kontorudstyr.

Der kan anvendes data fra eksisterende programmer i andre dele af verden, når der skal fastsættes specifikke krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, med hvilke EU har en samhandel med sine økonomiske partnere.

3. I princippet må fastsættelsen af et specifikt krav til miljøvenligt design ikke have til følge, at det pålægges fabrikanterne at anvende en teknologi, der er omfattet af en industriel ejendomsret. Hvis kravet ville indebære, at en væsentlig del af de modeller, der er i produktion, skulle fjernes fra markedet, må der ved fastsættelsen af datoen for kravets ikrafttræden tages hensyn til, hvor lang tid det tager at give produktet et nyt design.

BILAG III
CE-mærkning

(Jf. artikel 4, stk. 2)



CE-mærkningen skal være mindst 5 mm høj. Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

CE-mærkningen skal anbringes på det energiforbrugende produkt. Hvis dette ikke er muligt, skal den anbringes på emballagen og på følgedokumenterne.

BILAG IV **Intern designkontrol**

(Jf. artikel 7)

1. I dette modul beskrives den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes repræsentant, der er ansvarlig for opfyldelsen af de i punkt 2 i dette bilag anførte forpligtelser, sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal anbringe CE-mærkningen som omhandlet i artikel 4 på hvert enkelt energiforbrugende produkt og udarbejde en skriftlig overensstemmelseserklæring. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af fabrikanten.
2. Fabrikanten skal udarbejde et sæt teknisk dokumentation, der gør det muligt at vurdere det energiforbrugende produkts overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

Denne dokumentation skal specielt indeholde:

- a) en generel beskrivelse af det energiforbrugende produkt og dets påtænkte anvendelse
 - b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af fabrikanten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, som anvendes af fabrikanten ved fastsættelsen af løsningerne for produktdesign
 - c) produktets økologiske profil
 - d) elementer af produktdesignspecifikationen vedrørende produktets miljømæssige designaspekter
 - e) en fortegnelse over de dokumenter, der er omhandlet i artikel 9, og som er anvendt helt eller delvis, og en beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, hvis de i artikel 9 omhandlede dokumenter ikke er blevet anvendt, eller hvis disse dokumenter ikke fuldt ud dækker kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
 - f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige designaspekter, som stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene punkt 2.3, litra n, i bilag I.
 - g) resultaterne af målingerne af de krav til miljøvenligt design, der er gennemført, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
3. Fabrikanten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med de designspecifikationer, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i den foranstaltning, som gælder for det.

BILAG V Miljøforvaltningssystem

(Jf. artikel 7)

1. I dette modul beskrives den procedure, hvorved den fabrikant, der opfylder kravene i punkt 2 i dette bilag, sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal anbringe CE-mærkningen som omhandlet i artikel 4 på hvert enkelt energiforbrugende produkt og udarbejde en skriftlig overensstemmelseserklæring. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af fabrikanten.
2. Fabrikanten skal iværksætte de elementer af miljøforvaltningssystemet, der er anført i punkt 3 i dette bilag.

3. Miljøforvaltningssystemet

I dette punkt defineres de miljøforvaltningssystemelementer og -procedurer, der er nødvendige for at forbedre produkternes miljøegenskaber, således at det sikres, at det energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

3.1. Politik for produktets miljøegenskaber

Fabrikanten skal kunne dokumentere en forbedring af produktets generelle miljøegenskaber og at etablere en ramme for fastsættelse og revision af målsætninger og indikatorer for produktets miljøegenskaber, idet der tages hensyn til kravene i gennemførelsesforanstaltningen.

Alle de tiltag, som fabrikanten indfører for at fastsætte og forbedre produktets økologiske profil under design- og fremstillingsprocessen, skal dokumenteres systematisk og grundigt i form af skriftlige procedurer og instruktioner.

De skal specielt indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- produktets væsentlige miljøaspekter og -påvirkninger og deres art
- målsætningerne og indikatorerne for produktets miljøegenskaber og ledelsens organisationsstruktur, ansvarsområde og kompetence samt ressourcetildelingen i spørgsmål vedrørende gennemførelsen og ajourføringen af dem
- den kontrol og de afprøvninger, der skal gennemføres efter fremstillingen for at kontrollere produktets miljøegenskaber i forhold til miljøegenskabsindikatorerne
- procedurerne til kontrol af den krævede dokumentation og sikring af, at den er ajourført
- metoden til kontrol af gennemførelsen og effektiviteten af miljøforvaltningssystemet.

3.2. Planlægning

Fabrikanten skal fastlægge og ajourføre

- a) procedurer til fastlæggelse af produktets økologiske profil
- b) målsætninger og indikatorer for produktets miljøegenskaber, hvori der tages hensyn til de teknologiske løsningsmuligheder, som de tekniske og økonomiske krav lægger op til
- c) et program for opfyldelse af disse målsætninger.

3.3 Gennemførelse

- a) Ansvarsområderne og beføjelserne skal defineres og dokumenteres, således at produktets miljøegenskaber sikres effektivt, og således at der rapporteres om politikken effektivitet med henblik på ajourføring og forbedring.
- b) Der skal udarbejdes dokumenter med beskrivelse af de designkontrolteknikker, der er indført, og de processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes ved produktdesignet.
- c) Dokumenter indeholdende resultaterne af de målinger af kravene til miljøvenligt design, der er gennemført, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.
- d) Fabrikanten skal fastlægge specifikationer, hvoraf det specielt fremgår, hvilke standarder der er blevet anvendt; hvis de standarder, der er omhandlet i artikel 9, ikke er anvendt, eller hvis de ikke fuldt ud omfatter kravene i den relevante gennemførelsesforanstaltning, skal det beskrives, hvilke midler der er anvendt for at sikre overensstemmelse.
- e) Fabrikanten skal udarbejde og ajourføre oplysninger til beskrivelse af de grundlæggende elementer af miljøforvaltningssystemet og procedurerne for kontrol af samtlige krævede dokumenter.

3.4 Kontrol og afhjælpning

- a) Fabrikanten skal fastlægge og ajourføre procedurer til undersøgelse og håndtering af manglende overensstemmelse og gennemføre de ændringer i de dokumenterede procedurer, som afhjælpningen af mangler kræver.
- b) Fabrikanten skal mindst hvert tredje år gennemføre en fuldstændig intern revision af miljøforvaltningssystemet.

BILAG VI
Overensstemmelseserklæring

(Jf. artikel 4, stk. 3)

EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRINGEN SKAL INDEHOLDE FØLGENDE OPLYSNINGER:

1. Navn og adresse på fabrikanten eller dennes repræsentant.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
3. Hvis det er relevant, de anvendte harmoniserede standarders referencer.
4. Hvis det er relevant, de øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer.
5. Hvis det er relevant, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning.
6. Navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte fabrikanten eller dennes repræsentant, samt vedkommendes underskrift.

BILAG VII

Gennemførelsesforanstaltningernes indhold

(Jf. artikel 12, stk. 4)

GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGEN SKAL SPECIELT OMFATTE:

1. En nøjagtig definition af den type energiforbrugende produkter, der er omfattet.
2. Kravet (kravene) til miljøvenligt design af det pågældende energiforbrugende produkt, gennemførelsesdato(er), eventuelle indfasningsforanstaltninger eller overgangsforanstaltninger.
 - Hvis der er tale om generiske krav til miljøvenligt design: de relevante parametre blandt de i bilag I, del 2, anførte.
 - Hvis der er tale om specifikke krav til miljøvenligt design: niveauet herfor.
3. Kravene vedrørende installering af det energiforbrugende produkt, hvis det har direkte betydning for miljøegenskaberne.
4. De målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes. Hvis der findes harmoniserede standarder, for hvilke referencenumrene er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, anvendes disse.
5. Nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen i henhold til afgørelse 93/465/EØF.
 - Hvis de moduler, der skal anvendes, adskiller sig fra modul A: de faktorer, der danner grundlag for valget af procedure.
 - Hvis det er relevant, kriterierne for godkendelse og/eller certificering af tredjepart.

Hvis der er fastlagt andre moduler i andre EF-krav for det samme energiforbrugende produkt, skal det modul, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningen, gå forud for det pågældende krav.
6. Krav om de oplysninger, som fabrikanterne skal stille til rådighed for myndighederne med henblik på bedre overvågning af overensstemmelsen.
7. Varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne skal tillade markedsføring af energiforbrugende produkter, som opfylder de gældende bestemmelser på deres område på datoen for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningen.